

universitātes avīze

IZNĀK KOPŠ 1922. GADA
25. SEPTEMBRA

№ 15

Otrdiena, 1998. gada 28. aprīlis

STIPENDIJAS

Mēs esam kultūras nesēji

Stipendijas pasniedz "Latvijas Vēstneša" redaktoru korpusa vadītājs Andris Sprogis

16. aprīli tika pasniegta Martas Rudzītes stipendija Arņītai Jozupovai un Aleksandra Čaka stipendija Dacei Špakai. Abas stipendijas ir Filoloģijas fakultātes 3. kursa studentes. Vienreizējās stipendijas pasniedza laikraksts "Latvijas Vēstnesis" un to apmērs bija Ls 166,50. Kā pastāstīja Baltu filoloģijas katedras vadītāja Dzintra Paegle, meitenes stipendijas izpelnījušās ne tikai ar uzcītīgo mācību darbu, bet arī ar zinātniskiem pētījumiem. "Parasti stipendijas saņem juristi, ekonomisti un politologi, tāpēc atzinīgi jāvērtē "Latvijas Vēstneša" vēlme prēmēt tieši valodniekus un literātus", teica Paegle. Abas studentes bez stipendijām saņēma arī piemiņas veltes no "Latvijas Vēstneša" un uzaicinājumu turpmāk informēt laikrakstu par viņu pētījumiem valodniecībā un literatūrā.

(Turpinājums 2. lpp.)

Studenti nevar iztikt tikai no stipendijas!

Kurš gan nezina, cik grūti, varētu pat teikt neiespējami, ir iztikt tikai no stipendijas, tāpēc daudzi studenti paralēli mācībām strādā, bet no tā diemžēl cieš studiju kvalitāte. Bet, ja citas iespējas nav... Dažiem šo problēmu izdodas atrisināt citādāk. Piemēram, LU Juridiskās fakultātes 4. kursa studentam Edgaram Džeriņam. Edgars piedalījās atklātā sabiedriskā fonda "Jaunā Akadēmija" rīkotajā konkursā, kura rezultātā viņš saņēma stipendiju Ls 120 mēnesī 10 mēnešu garumā.

Sis fonds ir nodibināts 1997. gada nogalē ar mērķi atbalstīt jaunu un talantīgu jauniešu izglītību. Līdz šim fonds ir atbalstījis 53 jauniešu izglītību, turklāt 4/5 no stipendijām ir no lauku rajoniem. Fonda konkursā var piedalīties jebkurš 15 līdz 25 gadus vecs talntīgs, uzņēmīgs, strādīgs un godīgs jauniešs, kurš skaidri apzinās savas izglītības ceļu.

Kā pastāstīja fonda izpilddirektore Helēna Demakova, stipendiju summas un mērķi ir dažādi. Stipendiju summas ir no 100 līdz pat 8500 lātiem. Kopējā summa, ko fonds ir iztērējis stipendijām, ir vairāki desmiti tūkstoši latu. Šos līdzekļus studenti vēlējušies saņemt gan studijām nepieciešamas literatūras un tehnikas iegādei, gan tālākizglītībai. Piemēram, LU Fizikas un matemātikas 4. kursa students Kaspars Osis saņēmis \$ 10000 studiju turpināšanai Amerikā, specialitātē, kura netiek mācīta pie mums – *softing ingenierring*.

Helēna Demakova uzskata, ka pašreizējā intelektuālā vide Latvijā ir "šķidra", tāpēc ir nepieciešams atbalstīt studentus. Edgars Džeriņš piebilda, ka ar LU stipendiju neviens students nevar iztikt, tāpēc ir labi, ka vismaz kāds atbalsta studentus.

Ja vēlaties mēģināt kļūt par fonda "Jaunā Akadēmija" stipendiātu vai saņemt sīkāku informāciju, varat griezties fondā: Dzirnau ielā 68 vai zvanīt pa telefonu 7 286 408.

INGA BĒRZIŅA

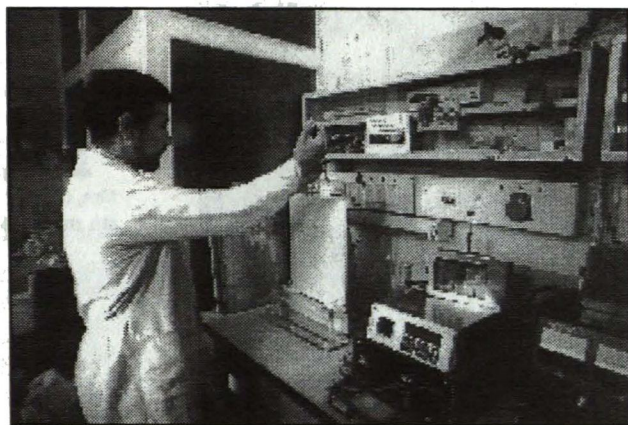
LU CENTRS

Rozā sapnis iedzīvotāju gēnu banka

Latvijas Universitātē kopš 1993. gada darbojas Biomedicīnas pētījumu un studiju centrs. Tā direktors ir profesors ELMĀRS GRĒNS. Ko nozīmē jēdziens "biomedicīna" un kāda ir šī centra perspektīva, par to "UA" laipni piekrita pastāstīt Grēna kungs.

Sākums bija Organiskās sintēzes institūtā

Vispirms bija laboratorija, bet pēc tam jau nodaļa, kurā ritēja darbs molekulārbioloģijā un gēnu inženierijā. Pēc tam izveidojās patstāvīgs Molekulārās Bioloģijas institūts. Tad sekoja apvienošāns ar Mikrobioloģijas institūtu un tapa Biomedicīnas pētījumu un studiju centrs. Tā ir mūsu pēdējā metamorfoze, bet domāju, ka ne pati pēdējā. Mums gaidāma vēl viena svarīga reorganizācija – papildināms ar struktūru, kas izmainīs centra darbību. Šogad nolemts dibināt Biomedicīnas un biotehnoloģijas centru zem UNESCO "karoga". Tas nebūt nenozīmē, ka mēs

Laboratorijā

mainīsim savu nosaukumu, bet tā būs integrēta struktūra mūsu centra ietvaros. Līdz ar to mēs iegūsim reāli internacionālu darbības spektru, dibināsim starptautiska līmeņa laboratorijas kopā ar ārzemju zinātniekiem, aicināsim viņus strādāt pie mums. Dosim iespēju mūsu centrā izstrādāt LU doktora disertācijas. Piedāvāsim isāka vai garāka laika kursus molekulārā bioloģijā, biotehnoloģijā, biomedicīnā. Šādā veidā mēs internacionalizēsīm gan savu, gan līdz ar to LU darbību.

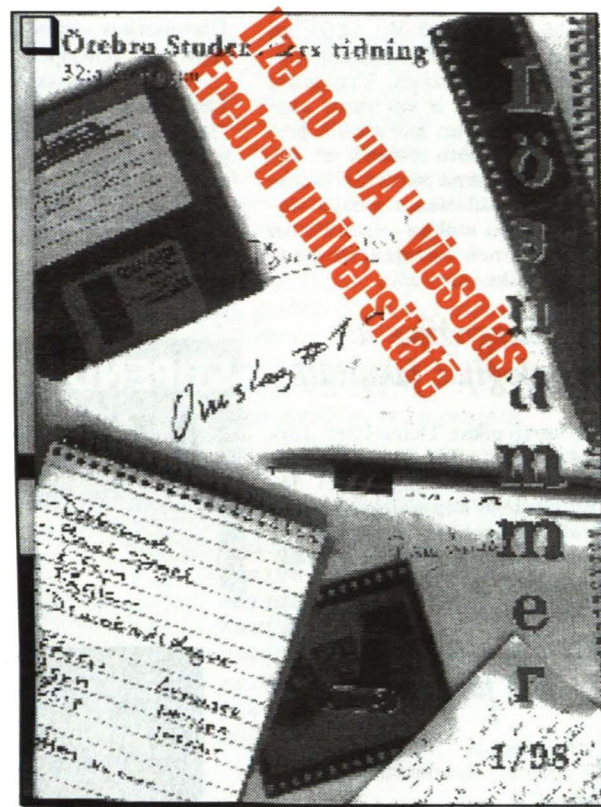
Austrumeiropas valstīs ir šādi centri – gan UNESCO, gan dažādu citu organizāciju atbalstīti un sponsorēti. Latvijā tas būs pirmais šāda rakstura centrs. Tāds ir mūsu mērķis. Šogad, UNESCO ģenerālsekretāram Federiko Majora kungam no 29. līdz 30. jūnijam viesojoties Rīgā, acimredzot, šis centrs varētu tikt atklāts.

Mūsu profils ir biomedicīna

Tas ir bioloģisko un molekulāri bioloģisko metožu pielietojums medicīnā. Modernas analītiskās diagnostikas un prognostikas metodes, pētījumi molekulārā bioloģijā, kas saistīta ar medicīnu, ar veselības aizsardzības problēmām. Svarīga loma ir arī studijām. Sadarbība ir ar Bioloģijas fakultāti, bet nākotnē domājam, ka integrēsimies ar jauno – Medicīnas fakultāti.

Līdz šim mūsu centrā strādāja divi Universitātes profesori – Valdis Bērziņš (diemžēl viņš jau ir miris) un es. Jau no pirmajiem kursiem studenti ir bijuši mūsu rīcībā un mēs viņiem lasām ne tikai lekcijas, bet viņi pie mums strādā arī laboratorijas darbus. Mēs piedalāmies bakalaura, maģistra un doktorantūras studiju programmās. Tādā veidā (Turpinājums 6. lpp.)

ŠAJĀ NUMURĀ:

- Zviedrija tuvu vai tālu – 3. lpp.
- Turpinām diskusiju par to, kur cilvēkam meklēt harmoniju, kā dzīvot? – savās domās dalās profesors Imants Plotnicks – 6. lpp.
- Jūsu iemīlotā literārā lappuse šoreiz ir 5. lpp.
- Savi jaukumi ir arī vasarai – 4. lpp.
- Atkal mūzikas stūris

7. lpp.

JAUNUMI

Teoloģijas fakultātē

6. maijā plkst. 15.00 12. auditorijā notiks konference "Seksualitāte un kristietība". Tajā ar referātiem uzstāsies dažādu konfesiju pārstāvji. Piemēram, katoļu priesteri un dominikāņu mūki Vladislavs Lapelis un Oskars Jablonskis, luterāņu mācītājs Māris Sants un baptistu mācītājs Edgars Mažis un citi lektori.

Aicināsim piedalīties arī mediķi un psihologu. Gaidām visus interesentus!

Vēstures un filozofijas fakultātē

17.05. noslēgsies konkurss par fakultātes simboliku uz T-krekliem

Juridiskajā fakultātē

05.05.; 07.05.; 12.05.; 14.05. un 21.05. notiks pārrunas otrās specialitātes pretendentiem. Uzņemam cilvēkus, kuriem ir jau viena augstākā izglītība, un kas strādā prokuratūrā, tieslietu sistēmā un kuriem nepieciešama pārkvalifikācija. Tiek uzņemti 10 vakara nodaļas studenti (mācību maksa – Ls 350) un 50 neklāties nodaļas studenti (mācību maksa Ls - 250).

Pedagoģijas un psiholoģijas fakultātē

28. aprīlī plkst. 15.00 (Rīgā, Jūrmalas gatvē 74/76) "Baseinā" būs Liepājas teātra studijas "Mūris" darbu un latviešu kopprojekta izrāde "Mūris". Režisors Preibens Frē. Lomās: Zane Lūsiņa, Leons Leškinskis, Mārtiņš Vilsons.

Fizikas un matemātikas fakultātē

Fizmatdienas
28. aprīlī – Studentu padomes vēlēšanas.
Izvirzīšana konkursam par titulu "Fizmats '98".
Sacensības netradicionālos sporta veidos.
Sporta dienas.
29. aprīlī plkst. 19.30 – gājiens no Raiņa bulvāra 19 uz Zeļļu ielu 8.
plkst. 20.30 – konkurss "Fizmats '98", teātra izrāde
plkst. 22.00 – balle.
No 30. aprīļa līdz 3. maijam – lai brauciens.

Sagatavojusi
SIGNE DONIKA

"Ekonomu un Vadībnieku dienas '98" ir klāt!

Jau 4. gadu faķi tiek celtas studentu patriotisma jūtas. Kļūstam kā vesels viens! Gars un miesa saplūst. Ak, mūsējie! 6., 7., 8. un 9. maijā mums ir svētki!

KAS BŪS?
Jaunās, apvienotās pašpārvaldes vēlēšanas.

Orientēšanās sacensības "Vai Tu pazīsti Rīgas sirdi".

Konkurss – "Lielais ekonomu drudzis".
Sporta un zaļās dzīves pasākumi "Ronišos" un daudz kas cits.

Esiēt saprātīgi ļaudis! Piedalieties un jūs nenožēlosiet! Balvas garantētas gan labākajiem, gan zaļākajiem.

Ja arī jūs vēlaties piedalīties turpmāko pasākumu organizēšanā, sabiedriskās dzīves vadīšanā, svarīgu lēmumu pieņemšanā, tad jums ir iespēja kandidēt pašpārvaldes vēlēšanās. Vēl visas pedējās aprīļa dienas jūs varat pieteikt savu kandidātu sarakstu vēlēšanām. Pieteikuma anketas jūs varat saņemt pašpārvaldē.

TAVS JUMTS,
labākā no labākajām
EVF studentu pašpārvalde

STUDENTU PADOMĒ

LU SP sēde

Studentu padome sēde, kā jau tas visiem ir labi zināms, notika otrdienā. Otrajā otrdienā.

Šī sēde neizcēlās ar īpaši lielu jautājumu klāstu, bet tie tomēr bija svarīgi. Daži no tiem it īpaši.

Jā, nu tad!
Kā galvenais šinī sēdē tika izskatīts jautājums par Valdemāra ielas 69. namu. Kā zināms, Latvijas laikā šis nams piederēja Studentu padomei. Pašreiz ir atrasta nopietna firma, kas palīdzētu apsaimniekot šo namu. Studentu padomes sēdē tika noskaidrotas prasības un vēlmes saistībā ar šo namu. Šis jautājums izrādījās negaidīti ass, un dažbrīd vienlaicīgi runāja vai puse no padomes. Tomēr beigu beigās nonāca pie kopēja lēmuma. Tuvākajā laikā šis pasākums tiks apspriests kopīgi ar Universitātes vadību, un māja varēs atgūt savu "otro elpu".

Kā nākošais jautājums dienas kārtībā gaismā tika celts jautājums par "Jaunatnes informācijas dienu", kas notiks 3. maijā. Šogad Universitāte aktīvi piestrādās pie sava priekšnesuma, un tas solās būt varen labs. Tika arī ievēlēti atbildīgie par visu šo pasākumu. Tie ir Ilona Bauda un Andris Klepers. Tas skan daudzsoļoši.

Par informatīvo daļu, kas ir saistīts ar fakultātes, atbildīgās ir fakultāšu pašpārvaldes. Tās (pašpārvaldes) sagatavo A4 formāta rakstus – bukletus par savu fakultāti un palīdz reklamēt LU visos iespējamajos veidos.

Sēdes gaitā tika veikta iekšējā anketēšana, kuras mērķis bija sapurināt Studentu padomes darbu un padarīt to vēl ražīgāku.

Nākošais jautājums bija saistīts ar LSA. 16. maijā būs LSA domes sēde. Latvijas Universitāti pārstāvēs 4 delegāti. Tā kā pēc LSA statūtiem domē ir exofficio, tad brīva paliek tikai viena vieta. Uz šo vietu sevi izvirzīja Didzis Ustups. Tā kā nevienam nebija īpašu pretenziju pret šo kandidatūru, tad nolēma sūtīt Didzi Ustupu.

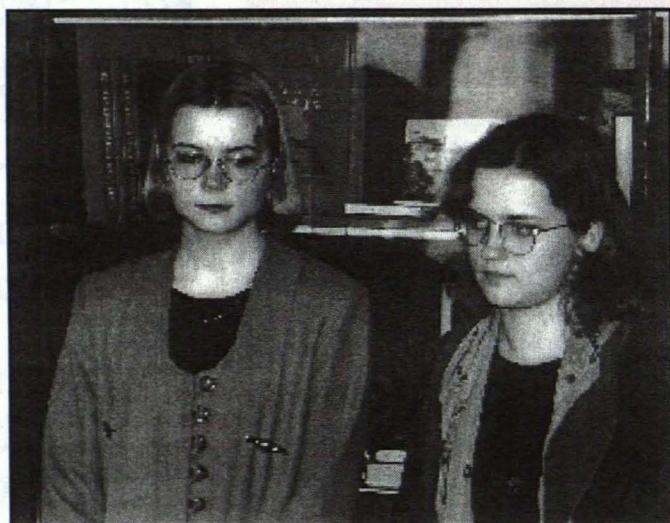
Uz Latviju bija atbraucis kāds zviedru interesents. Diemžēl viņa vārdu un amatu es neatceros. Studentu padomes pārstāve Gundega Dičeva šo jaunekli pavadīja uz Ventspili, bet par to lasiet atsevišķā rakstā.

Tas it kā isumā arī viss.

**UTUTUPIJS, DĪTRIHS
UTUTUPIJS**

STIPENDIJAS

Mēs esam kultūras nesēji

No kreisās: Arnita Jozupova un Dace Špaka

(Turpinājums no 1. lpp.)

Bet kā abas meitenes jūtas pēc stipendijas saņemšanas?

Dace: – Jūtos gandarīta. Ir radusies apziņa, ka arī ar literatūru var kaut ko sasniegt. Ir jauki, ka novērtē arī mūs, jo tikai ar valodas starpniecību cilvēki var saprasties, un no tā, cik labi viņi to prot, ir atkarīga intelektuālā pakāpe.

Arnita: – Man galvenais ir tas, ka mums uzticējās. Materiālais paliek kaut kur malā. Ir labi, ka tic, ka es kaut ko varu. Turklāt tagad man uzlikta sava veida atbildība – pierādīt šo uzticību.

– Kāpēc mācāties valodniecību?

Dace: – Jau pašā sākumā noskaņojos uz latviešu valodu. Lai gan mācījos juristu sagatavošanas kursos, sapratu, ka "tas nav priekš manis".

Arnita: – Viss sākās ar labu sacerējumu rakstīšanu. Sākumā valodniecība saistījās tieši ar sacerējumiem. Tikai tad, kad iestājos šeit, sapratu, ka tas ir stipri vairāk.

– Vai nebiedēja zemās algas?
Arnita: – Galvenais ir tas, ka

patik tas, ko daru.

Dace: – Var strādāt nemilamu darbu, bet tad jāiet uz darbu ar sakostiem zobiem. Es te jūtos kā zivs ūdenī.

– Ar ko tev saistās Aleksandra Čaka vārds?

Dace: – Čaks bija modernists, reformators, kurš gāja pret tendencēm. Viņš saistīja latviešu un pasaules literatūru. Cīnījās, kurš novērtēja patiesās vērtības.

– Vai tu arī esi cīnītāja?

Dace: – Zināmā mērā, jā.

– Ar ko tev saistās Marta Rudzīte?

Arnita: – Es viņu nostādu blakus Endzelīnam. Tie ir divi kalni, uz kuriem balstās latviešu valoda. Ir žēl, ka viņa bieži vien tiek nepelnīti aizmirsta.

Dace: – Ticu, ka pienāks diena, kad valodu atzīs, tāpat kā cilvēkus, kuri ar to strādā. Tie, kas tagad grābj naudu sapratīs, ka īstie kultūras nesēji esam mēs. Darbs valodā ir mūža darbs. Nav iespējams ieraudzīt rezultātus uzreiz, kā tas ir juristiem.

INGA BĒRZIŅA

kas? kur? kad? ziņas no pašpārvaldēm

Kārtējā otrā trešdiena iezīmējās ar kārtējo INFO dienu. Sanākuši atkal bija labākie no labākjiem un stāstīja visvissādas brīnumainas lietas.

BIOLOGI bija ieradušies ar zināmu rūgtuma sajūtu sirdī. Sarūtinājuma iemesls – zaudētā spēle basketbolā ar ekonomiem. Fakultātes padomes pārstāvji ir veikuši sarunas ar kafējnieci saimnieci Baibu. Sarunu rezultātā padomes pārstāvji uzzināja, ka alū ir sievišķie hormoni, un tāpēc, to daudz dzerot, varot pārvērsties par sievieti. Padome ir nolēmusi samaksāt pirmā kursa studentiem putes pret ērcu encifalītu. "Mediums" joprojām top. Lēnām, bet pamatīgi.

FILOLOGOS top kārtējais Latvijas Universitātes žurnāls "Vārti". Žurnāls savus lasītājus apciemots maijā, tomēr visi interesenti vēl varot iesniegt savus gara darbus. Aktīvistu grupa veic lielos priekšdarbus fakultātes pašpārvaldes vēlēšanām.

FIZMATOS beidzot ir izstrādāta konkrēta "Fizmatu dienu" programma. Tajā, kā vienmēr, būs gājiens, vairākas balles, sports, erudītu konkurss un citi fantastiski pasākumi. Tātad visi fizmati uz turieni.

VĒSTURNIEKOS iestājies relatīvs pamiens, jo pašpārvaldes meitenes aizbraukušas uz Franciju. Laura Kelliņa pašpārvaldes telpas sienā ir izurbinājusi caurumu (sēdoša suņa lielumā). Meiteņu klātbūtnē pašpārvaldes zēni varot klausīties radio sev vēlamajā skaļumā. Tomēr notiek arī nopietnas lietas, par kurām pašpārvalde solīja izstāstīt nākamajā avīzē atsevišķā rakstā.

ĶĪMIĶOS beidzot ir notikušas radikālas pārmaiņas. Pašpārvaldei ir jauns priekšnieks. Un nevis šāds tāds, bet pats JĀNIS ŠVINSKIS. Fakultātē notika "Dzejas dienas". Izdevās varen labs pasākums. Diemžēl pasākumā nepiedalījās pasākuma idejiskais tēvs un autors Jānis Kārklīšs. Maija otrajā nedēļā plānojamas slavenās "Ķīmiķu dienas '98". Šogad "Ķīmiķu dienas" notiks jau 31. reizi. Tāpēc arī šo pasākumu ir ieteicams apmeklēt.

ĢEOGRĀFOS notika fantastiska 1. aprīļa akcija. Akcijas nosaukums "Humors un satīra. Humors ir, bet nav, kas satīra". Šogad akcijā piedalījās par 300% vairāk studentu nekā pagājušajā gadā (šogad piedalījās 3 cilvēki). Akcijas aktīvākos parstāvjus apbalvoja pats fakultātes dekāns. Ir izstrādāta konkrēta programma. Brauciens notiks pa Tīrzu (upe). Dalības nauda Ls 2,50. Sakarā ar šo fantastiski augsto dalības naudu (priekš ģeogrāfiem), iespējamie brauciena dalībnieki sola rīkot visādas akcijas dalības naudas samazināšanai.

PEDAGOGI pašpārvaldē ir labiekārtojuši telpas. Pašpārvaldes telpai ir uzlikta jauna atslēga, lai vecie biedri (tie, kuri ir dīkdiepi) nevarētu traucēt produktīvo darbu. Pašpārvalde ir iegādājusies jaunu printeri, tā kā Cilvēkam – Megebaitam (tautā zināms arī kā Jānis Bērziņš jeb Bērzs) darbs tikai vairosies.

Jā, diemžēl uz šo INFO dienu neieradās neviens no EKONOMIEM. Acimredzēdāt, šinī fakultātē aktīvistu skaits ir gājis mazumā, jo daži aktīvistu šajā laikā plosījās Francijā, par ko lasiet atsevišķā rakstā.

Sākam jaunu dzīvi!!

Ir radusies jauna daudzsoļoša, ne tikai sološa, bet arī daudz varoša sirsniņa, dzīvespriecīgu un, galvenais, domājošu studentu apvienība "Jaunā dzīve". Jaunā dzīve... ironija? Jā, tieši ironija. Mērķtiecīga ironija – te ir šo studentu spēks un varēšana.

Varbūt, pārejot pie konkrētām lietām, esam izveidojuši potenciālu sarakstu mūsu Ekonomikas un vadības fa-

kultātes studentu pašpārvaldes vēlēšanām, kas notiks 6., 7. maijā. Protams, sakarā ar to, ka mūsu vēlme ir liela, mēs esam saraksts ar 1. numuru. Par mūsu kandidātiem jūs, mani mīļie lasītāji, varēsiet iepazīties reklāmas ziņojumos mūsu fakultātē. Es ceru, ka jūs tagad saprotat, par kuru sarakstu vajadzētu atdot savu balsi. No tā ir atkarīga jūsu nākotne!!!

KNZ konkurss

Jums atkal ir tas gods (un mums tā slava) lasīt kārtējo KNZ konkursu. Mums ir divas ziņas: labā un sliktā. Tā kā tomēr ir pavasaris, tad stāstīsim jums tikai labo vēsti.

Tad nu lūk - uz iepriekšējo KNZ konkursu netika saņemta neviena pareizā atbilde. Tas nu gan mums ir lielais prieks. Bet pirms ķeramies pie pareizajām atbildēm, atbildēsim uz jūsu vēstulēs uzdoto jautājumu. Kādas ir tās četras krāsas, kurās rāda Daiņim Lubānam dāvātais četrkrāsu televizors. Tātad, paziņojam. Pēc apspriešanās ar optometriem, filologiem un arhitektiem mēs noteicām šo krāsu nosaukumus. Tātad, tās ir: melna, tumši melna, gaiši melna, absolūti melna. Izrādās, šis brīnumtelevizors rāda ne tikai četras krāsas, bet arī četras programmas. Un piedevām, katru programmu savā krāsā (krāsas minētas augstāk). Tāds, nu lūk, ir šis brīnumlīdzeklis – televizors.

Bet, nu gan pie lietas. Pareizās atbildes uz iepriekšējo KNZ konkursu!

1) Artūrs Kalniņš ir tikai kontaktpersona;
2) KNZ ekstremālās izdzīvošanas spēles uz ūdens nenotika ķīmiķu neizdarības dēļ;
3) KNZ T-krekliem nav oficiālas krāsas (ir tikai oficiālā simbolika). Tādas nu ir šīs pareizās atbildes. Un, kā izrādās, tās bija sasodīti grūtas. Bet nu gan pie jaunajiem jautājumiem:

1) Kas redzams fotogrāfijā?

- Skats no filmas "Dejas ar vilkiem";
 - Didzis Ustups cīņā ar āra vilku;
 - Didzis Ustups savā pēcpusdienas apgaitā.
- 2) Kur ir palikusi Laura Kelliņa?
- Izsūtījumā uz Franciju;
 - nomaskējusies zem iesaukas "Stulbā blondīne";
 - aizbrauca līdz "Kelly Family" uz nekuriem.
- 3) Kā sauc Edgara Meļņa suni?
- Enkurs;
 - Jānis;
 - Pankijs.
- Tādi nu ir tie jautājumi! Cerams, tie jums sagādās grūtības. Atbildes, lūdzu, apdomājiet rūpīgi. Nesteidzieties! Atbildes sūtiet, kā vienmēr - uz KNZ ģenerālmītni, Rīgā, Bulļu ielā 5 – 116, Didzim Ustupam.

MĒS PIE VIŅIEM

Ilze Brinkmane ("Universitātes Avīze") un Žanna Melliškāne ("Novadnieks") Ērebrū pie pilsētas ievērojamākā arhitektūras pieminekļa – senās pils

Zviedrija ir tuvu. Tepat pāri jūrai. Cik daudz vai maz esam informēti viens par otru, vai dzīvojam uz līdzīga informācijas viļņa?

Pateicoties LU rektora Jura Zaķa kunga atbalstam, man bija iespēja piedalīties Latvijas Mediju darbinieku mācību centra un FOJO rīkotajā seminārā Zviedrijā par vietējās žurnālistikas iespējām. Viesojāties Lindesbergā, laikraksta "Berlagsposten" redakcijā un dažādās institūcijās. Vēlos iepazīstināt ar dažādiem Zviedrijas aspektiem, bet sāksu ar Ērebrū universitāti un tās presi.

Ērebrū atrodas Zviedrijas dienē, tur dzīvo ap 120 000 iedzīvotāju. Sākotnēji 1977. gadā Ērebrū nodibināja Upsalas universitātes filiāli, bet tad to apvienoja ar Pedagoģijas koledžu un izveidoja universitāti. Šobrīd tur mācās ap 10500 studentu, ir 240 kursi un 40 studiju programmas, kopumā deviņas fakultātes: Biznesa administrācijas, datorzinātņu, ekonomikas un statistikas; Sociālo zinātņu; Humanitārā; Tehnoloģijas un zinātnes, bet profesionālo izglītību iegūst Sporta un veselības; Mājsaimniecības; Mūzikas skolas; Izglītības;

un Medicīniskās aprūpes fakultātē.

Maģistra grādu iespējams iegūt tādos priekšmetos kā biznesa administrācija, salīdzinošā literatūra, komunikācija un mediji, ekonomika, izglītība, elektroinženierija, angļu valoda, vēsture, cilvēkģeogrāfija, politikas zinātne, psiholoģija, sociālais darbs, socioloģija un statistika.

30% mācībspēku ir doktora grāds, humanitārās un sociālās studijās – 50%, pavisam strādā 12 profesori.

Ērebrū universitātes izdevuma "Lösnummer" galvenais redaktors Ēriks Johansons

Tepat pāri jūrai

Zviedrija – tuvu vai tālu jeb brauciens pieredzes apmaiņā

Visjaukākais, ka studentiem ir sava pilsētiņa – campus, kas atrodas 3 km no pilsētas centra. Katrai fakultātei ir sava ēka, ir liela un moderna bibliotēka, studentu organizācijas, klubi un arī universitātes laikraksta redakcija atrodas savā ēkā. Ir vairāki restorāni, kafejnīcas, sporta zāles, grāmatu veikali.

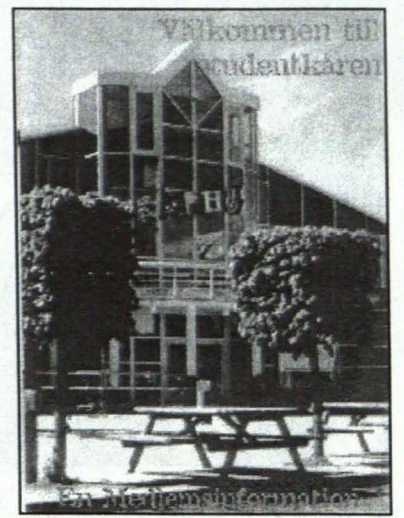
Vispopulārākais transporta līdzeklis ir velosipēds. Zviedrijā studenti nemaksā mācību maksu, vienīgie maksājumi ir Studentu Savienības (Student Union) biedriem, un biedranauka ir 250 SEK jeb 60 ASV dolāri katru semestri (divi gadā). Studentu Savienība pārstāv studen-

tu sociālās intereses un visus jautājumus, kas saistīti ar izglītību. Praktiski visu kultūras dzīvi – dažādas tikšanās, koncertus, festivālus, dejas u.tml. rīko Studentu Savienība.

Studenti daudz sporto – pastāv iespēja izvēlēties 20 dažādu sporta veidus, bet vispopulārākais ir futbols un rokassportā.

Ērebrū universitātē šajā semestrī mācās ap 97 ārzemju apmaiņas studentu, pārsvarā no Rietumeiropas, Ziemeļamerikas, daži studenti no Ķīnas.

Interesanti, ka studentu vidējais vecums ir no 30 līdz 40 gadiem. Divdesmitgadnieki stu-

Studentu Savienības ēka, tur arī izdevuma "Lösnummer" redakcijas telpas

miem, par to, kas notiek campus ietvaros. Ir informācija par jauniešu mūzikā, kultūrā, protams, zinātnē (īpaši datorzinātnē). Viņiem ir debašu turnīri un triju dienu alus festivāls, ir arī problēmas.

Ēriks Johansons ir Ērebrū universitātes komunikāciju teorijas mākslas bakalaurs, bet Army universitātē iegūts grāds psiholoģijā, vadībā, inženierijā un pedagoģijā. Par galveno redaktoru strādā ceturto gadu un pagaidām ar darbu ir apmierināts. Laikrakstu palīdz veidot arī ārštata autori – dažādu fakultāšu studenti.

Zviedrijā parasta lieta, ka tiek domāts par tiem, kam slimību rezultātā vai nelaimes gadījumā zaudēta kāda no uztveres spējām. Tādēļ laikraksta numuri tiek ierakstīti kasetēs, lai tekstus varētu noklausīties. Šādus pakalpojumus invalidiem apmaksā valsts.

Studentu pilsētiņā ir arī savs radio. Bibliotēka ir liela un bagātīga, taču iemīļoti ir datori un Internets.

Kā uzsvēra Ēriks – negatīvo var atrast vienmēr, bet viņš savā izdevumā cenšas rakstīt par pozitīvo, jo labās emocijas palīdz dzīvot pilnasinīgāk un harmoniskāk.

"UA" galvenā redaktore
ILZE BRINKMANE

Bibliotēka

dē mazāk. Visvecākajam studentam ir 80 gadu. Tātad mācīties nekad nav par vēlu jeb ievērots Eiropas princips – jāmacās visu mūžu.

Sarunā ar Ērebrū universitātes laikraksta "Lösnummer" galveno redaktoru Ēriku Johansonu uzzināju, ka žurnālisti strādā līdzīgi mums.

Laikraksts, kas atgādina žurnāla variantu, iznāk reizi mēnesī un to izplata bez maksas. Regulāri savas lappuses veido Studentu Savienības pārstāvji, par savu darbību informē dažādas interešu apvienības, piemēram, kristieši, geji utt. Pastāvīgās rubrikas ir diskusijas par dažādiem ar universitātes dzīvi saistītiem jautāju-

Scholarship opportunities at Brandeis university

Different types of Financial Aid up to full coverage of expenses available to qualified undergraduate and graduate applicants at Brandeis University, Massachusetts, USA.

Please check the university catalogues at the Educational Advising Center, Raina blvd. 19, Rm. 243.

Open Society Institution-Budapest
OPEN SOCIETY FELLOWSHIPS

The Open Society Institute-Budapest is calling for applications for a new Open Society Fellowship.

Broadly speaking, an open society is characterized by a reliance on the rule of law, the existence of a democratically elected government, a diverse and vigorous civil society, and respect for minorities and minority opinions.

The fellowship is intended to support research, writing or activism, and to encourage the development of program strategies

for the Soros Foundations Network, in the following subject areas:

- 1) Pre-school, primary and secondary education;
- 2) Higher education;
- 3) Culture and cultural institutions;
- 4) Law, human rights and public administration;
- 5) Civil society and institution-building;
- 6) Media;
- 7) Roma and other minority rights issues;
- 8) Economic reform and management education;
- 9) Publishing;
- 10) Libraries and electronic communications;
- 11) Public medicine and health;
- 12) Gender integration.

Fellowships in the above subject areas may be awarded for significant research and writing, the design and/or implementation of pilot projects, or other efforts to offer new information, insights and ideas on issues of importance to promoting an open society

in the countries of the former Soviet Union, Central and Eastern Europe and Mongolia. Fellowships may be awarded for efforts focused on one country as well as those of a regional character.

At the same time, the fellows will participate in the activities of working groups established by the Soros Foundations Network in the above subject areas. These working groups will meet several times during the course of the fellowship to help the Soros Foundations Network develop strategies for future network activities in the region.

Fellows will be provided with a one year stipend, expenses and needed communications equipment to work full-time on a project of their design in one of the above areas.

Fellows will be based in their home countries or could spend all or part of the year in Budapest.

For more information, please, contact **Soros Foundation – Latvia Educational Advising Center**, Raina blvd. 19, room 243.

TAS VAR INTERESĒT

Ziemeļvalstu informācijas birojs -

Basteja bulvārī 14, otrajā stāvā. Kādēļ Tev- LU studentbūtu vērts šo adresi iegaumēt? Tādēļ, ka tā ir fantastiska iespēja iegūt mums tik dārgo informāciju. Šeit var uzzināt visu par Ziemeļvalstu augstskolām; uzzināt par visdažādākām semināriem, kursiem, kultūras pasākumiem un daudziem daudziem citiem notikumiem, kas notiek tepat Latvijā. Šeit var saņemt pieņemama anketas dažāda veida stipendijām studijām Ziemeļvalstīs (par to gan būs atsevišķa publikācija mūsu avīzē). Birojā var izmantot plašu bibliotēku, fonotēku un videotēku, un to visu ir iespēja ņemt uz mājām bez maksas. Var izmantot datu bāzi lietojot datoru līdz pat divām stundām dienā. Katru dienu ir pieejami populārākie Ziemeļvalstu laikraksti, kā arī žurnāli, ir iespēja uz vietas skatīties Ziemeļvalstu televīzijas pārraides.

Pārlasot šo visu iespēju klāstu, Tu noteikti saprati, ka tas var noderēt, un vēlētos par to uzzināt ko vairāk. Šajā gadījumā Tev ir divas iespējas- vai nu Tu dodies uz augstāk minēto adresi, vai arī seko līdzī informācijai "Universitātes Avīzē", kur kat-

rā numurā būs informācija un jaunumi par Ziemeļvalstu informācijas biroju.

Lai sekmīgāk ritētu iepazīšanās, jau aprīļa beigās un maija sākumā aicinām apmeklēt trubadūru koncertus. Trubadūru atklāšanas koncerts jau notika 25. aprīlī, bet Tev ir iespēja apmeklēt koncertus 28. aprīlī Alūksnē, Liepājā un Krāslavā, kā arī grandiozo noslēguma koncertu Valmierā, Multiklubā plkst. 19.00.

Pateicoties biroja darbībai Latvijā, 30. aprīlī sākas Zviedru kultūras dienas, kuru ietvaros plkst. 19.00 Etnogrāfiskajā Brīvdabas muzejā tiks svinēti Valpurģa svētki. Zviedru kultūras svētkus papildinās ērģelmūzikas un pūtēju orķestru koncerti, dažādas izstādes un vēl, un vēl... (par to interesēties birojā).

Nu ko - ceru ka Tu noteikti esi ieinteresējies par Ziemeļvalstu informācijas biroju. Tad līdz nākošai reizei!

Tuvākā laikā mūsu avīzē: intervijas ar biroja darbiniekiem, par iespējām saņemt stipendijas, darbs vasarā otrpus Baltijas jūrai, kultūras pasākumi Latvijā un...

ANDRIS ŠIROVS

DRĪZ BŪS VASARA

Tuvojas vasara, tātad ieskaites, eksāmeni – vienvārdsakot – sesija. Pēc sesijas nāks istā vasara, varēs atpūsties, izklaidēties pēc savas patikas. Bet ko gan vēl var darīt vasarā, izņemot sauļošanās un pludmales volejbolu? Var piedalīties nometnē "Vasaras akadēmija". Tur ir ko darīt, zinu no savas pieredzes, pati tur biju un varu pastāstīt kā tas notiek.

Aizpagājušajā vasarā "Rīgas Balsi" izlasīju, ka apvienība "Arkādija" organizē "Vasaras akadēmiju" un ka tur var piedalīties jebkurš, ka varēs strādāt darba grupās, kuras vadīs dažādi pazīstami mākslinieki, daži būs pat no

ārzemēm. Izlēmu, ka tas man der, un devos uz Vaidavu.

"Vasaras Akadēmija" notiek katru gadu citā vietā, noteikti pie dabas krūts un tuvu ūdeņiem. Šoreiz tas bija skaistais Vaidavas ezers. Mēs dzīvojām internātskolas telpās pa četriem, pieciem istabā. Pirms iekārtošanās mēs sadalījāmies darba grupās, bija gan fotogrāfu grupa, kustību teātra grupa Anša Rūtentāla vadībā, gan gleznotāju, dzejnieku un videogrāfu. Es izvēlējos performances teātra grupu, kuru vadīja vācu režisors Jorgens Millers-Octens. Gribēju parunāt vāciski un arī teātra māksla mani vienmēr interesējusi.

Nodarbības sākās jau nākošajā dienā. Pēc sātīgām brokastīm

(mūs baroja tiešām labi) mūsu grupa, ap astoņiem cilvēkiem, gāja uz Vaidavas kultūras namu baudīt performanci. Tas bija kaut kas īpašs, neko tamlīdzīgu es vēl nekad neesmu ne redzējusi, ne darījusi. Domāju, ka visas nodarības būs aktieru mākslas stundas – nekā tamlīdzīga. Pirmkārt, mums lika pārgērbties sporta tērpos un novilkt kurpes, labi, ka tur bija parkets. Pēc tam Jorgens izstāstīja mums sava teātra filozofiju, tās pamati meklējami jāpāņu kabuko teātrī. Izrādās, ka ķermenim ir sava valoda, kura pilnīgi atšķiras no tās, ko mēs redzam ikdienā. Ne tikai saprāts var vadīt ķermeni, ķermenis var dzīvot savu dzīvi, smeļot savu valodu pat no zemapziņas. Sākumā es uztvēru visu ar lielu skepsi. Man likās muļķīgi rāpot pa grīdu un tēlot, piemēram, gliemezi, iedomāties, ka sastāvu no dubļiem vai no gaismas un vēl to visu attēlot! Un ne tikai es viena tā domāju. Pēc kāda laika sapratu, ka viss mans sašutums un neērtības sajūta ir tikai mani kompleksi, kurus es loloju un uzskatīju gandrīz vai par sava rakstura labākajām īpašībām. Kad to sapratu, man sāka nodarības patikt, pat ļoti. Pie tam viss gaiss Vaidavā bija piesātināts ar trācām idejām: mēs dejojām apkārt milzīgam ugunskuram āfrikāņu dejas bungu rīboņā un skraidījām lietū, peldējāmies naktī Vai-

davas ezerā un pieēdamies ar zemenēm, bijām arī Mīlestības templī – tā ir skaista ala Gaujas krastā. Mums bija ko darīt.

Kad Akadēmijas laiks bija beidzies, sarīkojām atvadu pasākumu. Mūs pat filmēja Valmieras televīzija. Katrai darba grupai bija jāparāda tas, ko viņi iemācījās pašim divām nedēļām. Protams, ka mūsu grupai bija vislabākais priekšnesums, vismaz es tā uzskatu. Mēs, no galvas līdz kājām nosmērēti baltajā grimā tēlojām gleznas, kuras dzīvo savu dzīvi un pēc tam atgriežas atpakaļ savos rāmjos. Izrādes laikā mēs nerunājām, mēs kustējāmies, pareizāk sakot, ļāvām savam ķermenim kustēties. Nebija nekāda reglamenta, pēc kura būtu jāvadās, ti-

kai neliela skice, kur kurš stāvēs un kāda mūzika skanēs. Mūziku mēs izvēlējāmies paši darba laikā.

Man grūti spriest par to, kāda tiešām bija izrāde, bet gan citu Akadēmijas dalībnieku, gan vaidaviešu domas bija līdzīgas: tas bija saspringti, emocionāli, nepierasti, biedējoši un ... skaisti.

Naktī bija grandioza ballīte, mēs dejojām, sēdējām saunā, arī nedaudz iedzērām. No rīta pusdzīvi ielidām autobusā un devāmies uz Rīgas pusi. Tagad, atceroties Akadēmiju, uzskatu, ka šī vasara bija viena no visskaistākajām vasarām.

INESE REIMATE

International Exchange Center – tā ir iespēja lēti apceļot pasauli

Republikas laukumā 2 atrodas *International Exchange Center* (Starptautiskā apmaiņas centra) birojs, kurš Latvijā darbojas jau kopš 1989. gada. IEC ir sabiedriska bezpeļņas organizācija, kas nodarbojas ar dažādām kultūras apmaiņas programmām, piedāvājot dažādas ceļošanas, strādāšanas u.c. iespējas dažādās pasaules valstīs.

Kā pastāstīja programmu koordinatore Ivonna Štrauhmane, galvenā šīs organizācijas koncepcija ir ļaut jauniem cilvēkiem iepazīt pasauli, nopelnīt nedaudz naudas un stažēties citu valstu mācību iestādēs ar dažādu apmaiņas programmu palīdzību. Lielākais IEC pluss sadzīvošanā ar citām līdzīga veida organizācijām ir tāds, ka pēc konkrētās programmas pabeigšanas jauniešiem vīzas termiņš atļauj paceļot pa valsti vismaz vēl vienu mēnesi.

Organizācija piedāvā dažādas programmas dažādās valstīs ar atšķirīgu strādāšanas vai atpūtas laiku un ilgumu. Piedāvāto programmu ilgums ir no 2 līdz 18 mēnešiem.

Darbs bērnu nometnēs

Studentiem tiek piedāvāts strādāt par audzinātājiem vai apkalpojošo personālu (virtuvē, kantori, uzkopšanas darbos) bērnu nometnēs. Prasības ir labas angļu valodas zināšanas un pieredze darbā ar bērniem, īpaši, ja jaunieši izvēlas strādāt par audzinātāju. Lai strādātu virtuvē, arī jābūt kaut kādai pieredzei, un obligāta prasība – jābūt studentam kādā akreditētā universitātē.

Au pair (auklišu) programma

Viens no pieprasītākajiem programmu veidiem pasaulē. IEC piedāvā jaunām meitenēm strādāt par auklīti ģimenēs ASV, Spānijā, Itālijā, Norvēģijā, Dānijā, Holandē, Vācijā, Francijā, Somijā, Kanādā, Austrālijā. Ja jaunie izvēlas šo programmu, viņai ir jābūt beigušai vismaz vidusskolu, jābūt ieteikuma vēstulei, pieredzei darbā ar bērniem. ASV *au pair* programmas pieprasā arī autovadītājas tiesības.

Darba pieredzes programma

Interesentiem tiek piedāvāts darbs viesnīcās, kūrortos, veikalos, u.c. ASV, Francijā, Vācijā, Beļģijā, Anglijā un Austrālijā. Iespējams nopelnīt vairāk nekā citās programmās.

Stažēšanās programma

Tā ir ekskluzīva programma ar ļoti augstām prasībām. Tā ļauj studentiem (vismaz 3., 4. kursā vai tikko augstskolu beigušiem) papildināt savas zināšanas kādā no ASV, Somijas, Vācijas, Francijas vai Anglijas firmām vai kompānijām. Diemžēl specialitāšu skaits ir diezgan ierobežots, visvairāk pieprasīti ir biznesa, ekonomikas, sociālo zinātņu, žurnālistikas un datorzinību speciālisti un šo nozaru studenti. Nepieciešamas ļoti labas valodas zināšanas un prasme darbā ar datoru, kā arī perfekti jāpārvalda specialitātes terminoloģija.

Obligāta prasība visiem, kas piesakās uz kādu no programmām, ir jābūt studentam vai beigušam augstskolu.

"UA" korespondentam pat izdevās atrast kādu studentu, kurš jau ir paspējis pastrādāt Amerikā. LU biznesa vadības bakalaura 3. kursa students ROMĀNS pastāstīja, lūk, ko:

"Mana vidusskolas angļu valodas skolotāja man ieteica šo organizāciju. Es izvēlējos vienu no lētākajām programmām "Camp Councilors U.S.A." – darbu bērnu nometnē 9 nedēļu garumā. Vispār pati programma bija izdevīga, jo cenā tika ietverti gan ceļa izdevumi, gan apdrošināšana, kā arī dzīvošana un ēšana. Man bija iespēja strādāt gan par audzinātāju, gan par apkalpojošo personāla locekli. Es izvēlējos pēdējo un konkrēti – darbu virtuvē. Vieta, kur strādāju, nebija iepriekš zināma, tā tika paziņota tikai īsi pirms braukšanas. Man palaimējās strādāt *Indian Lake Camp*, kas atradās divu stundu braucienā no Ņujorkas, bija lieliskas iespējas izklaidēties un apskatīt pasaules lielāko pilsētu. Strādājot virtuvē, man atlika diezgan daudz brīva laika, atšķirībā no audzinātājiem, kuriem bija jābūt kopā ar bērniem no rīta līdz vakaram. Arī samaksa audzinātājiem ir nedaudz mazāka, jo darbs ir relatīvi vieglāks. Tomēr daudz kas ir atkarīgs no nometnes un tās īpašnieka."

UA: "Kādas, tavuprāt, ir priekšrocības ceļojot ar Starptautiskā apmaiņas centra starpniecību?"

R: "Pirmkārt, organizēts viss bija *super*. Vīzas mums tika nokārtotas ātri, tika sniegti paskaidrojumi un visa iespējamā informācija, materiāli, arī koordinācija bija nevainojama. Ņujorkā mūs sagaidīja organizācijas pārstāvis, tika doti norādījumi, kur griezties gadījumā, ja rodas neparedzētas problēmas. Otrkārt, tā ir iespēja lēti aizbraukt uz Ameriku (manā gadījumā), iz-

baudīt citas valsts kultūru, paceļot, iegūt draugus no dažādām valstīm. Ar mani kopā nometnē strādāja arī puisis no Skotijas, meitene no Krievijas un Lietuvas, kā arī vietējie amerikāņi. Tā bija arī laba darba pieredze, labāk apguvu angļu valodu un atpelnīju naudu, ko biju ieguldījis šajā programmā. Man palika labas attiecības ar nometnes īpašnieku; šovasar viņš man piedāvā vēlreiz braukt strādāt uz viņa nometni (protams, ar tās pašas organizācijas starpniecību)."

Katru gadu IEC pakalpojums izmanto vidēji 250 studentu no visas Latvijas. Vislielākā interese ir no LU studentu puses, tiem līdzi tur arī Rīgas Aviācijas universitāte, RTU un Baltijas Krievu institūts. IEC ir arī reģionālais pārstāvis Daugavpilī, un katru gadu ceļot un strādāt gribētāju skaits no Daugavpils pieaug.

Diemžēl pieteikšanās programmām uz šo vasaru ir jau garām. Pieteikumus parasti pieņem līdz iepriekšējā gada nogalei, tātad, lai pieteiktos kādai no programmām nākamajam gadam, interesenti tiks gaidīti Republikas laukumā 2, 10. stāvā, 1. telpā. Labu veiksmi ceļojot!

IEVA STARE

Uzmanību!

Pieteikšanās uz *Youth Action for Peace* Starptautiskajām nometnēm katru darba dienu no plkst. 15.00 līdz 19.00 Krāmu ielā 2, 3. stāvā RTU ārējo sakaru daļā.

KONKURSS Tulkotājiem

Cienijamie studenti (-es)! Šī gada septembrī Latvijā notiks starptautiskā konference *The Value of Liberty: the challenge of Isaiah Berlin*

Brīvības vērtība: Jesajas Berlina izaicinājums

Konference būs veltīta Latvijā dzimušajam Oksfordas intelektuālim, seram Jesajam Berlinam (Isaiah Berlin) (1909, Rīga - 1997, Oksforda) - vienam no XX gadsimta visnozīmīgākajiem un ietekmīgākajiem humanitāro zinātņu pārstāvjiem, ilggadējam Oksfordas universitātes profesoram, Britu akadēmijas viceprezidentam un prezidentam, vairāku ļoti nozīmīgu monogrāfiju autoram, vienam no visnozīmīgākajiem brīvības ideju interpretētājiem.

Lielbritānijas Padomes saistībā ar minēto konferenci organizē Jesajas Berlina īso eseju tulkojumu konkursu. Konkursa mērķis ir popularizēt Jesajas Berlina intelektuālo veikumu, norādīt uz tā dažādajiem aspektiem, relevanci dažādās intelektuālās dzīves jomās.

Konkursā iesniegtos darbus izvērtēs kompetenta žūrija.

Vajadzīgajai kvalitātei atbilstošos darbus izdos atsevišķā publikācijā.

Labākā tulkojuma autoram tiks dota iespēja doties divu nedēļu ceļojumā uz Lielbritāniju, atkarībā no uzvarētāju (-s) vēlmēm un interesēm.

Darbu nodošanas termiņš - 1998. gada 31. augusts.

Konkursa nosacījumi - * tulkojumiem jābūt datorrakstā ar divu rindu intervālu;

Lai piedalītos šajā konkursā:

- * jābūt studentam (-ei) kādā no Latvijas augstskolām;
- * par dalību konkursā un tēmas izvēli iepriekš jāvērsas pie Dainas Ostrovskas (Lielbritānijas padome, tālr.: 7320468, 7321165 vai e-mail: daina.ostrovsk@bcriga.lv, vai fakss: 7830031. Blaumaņa 5a, Rīga, LV-1011).

ES RAKSTU

EVIJA PURIŅA,
Pedagoģijas un psiholoģijas fakultātes studente

Mūžīgā lūgšana

Es nebaidos, ja vējš kokus izraus ar saknēm.

Nav bailes man, ja saule lēks, bet neuzlēks,

Es tikai lūdzu vējam tevi neaizklīdēt,
Es saulei lūdzu, lai tu nesadedz.

Es lūdzu zemi un lūdzu Dievu.

Es lūdzu dienu un vakaru.

Tik reizēm lūdzot es nezinu,

Ko vēlos, lai tie darītu:

Vai gribu, lai tu vienmēr nāc, ne ej?

Vai gribu, lai tu tikai manā dzīvē sauli lej?

Vai lai gribu tavus pieskārienus skaitīt
Un mūsu sirdis ciešāk saistīt?

Vai tomēr gribu tikai vienu -

Savā dzīvē tevi satikt,

Tālu lūkoties, bet

Vienmēr līdzās palikt.

Par daudz

Cik tur tā darba -

Pieiet,

Apskaud,

Mīlēt un

vārdus no acīm lasīt.

Tomēr izrādās -

Arī tas ir par daudz

No cilvēka prasīs.

MEITENE I,

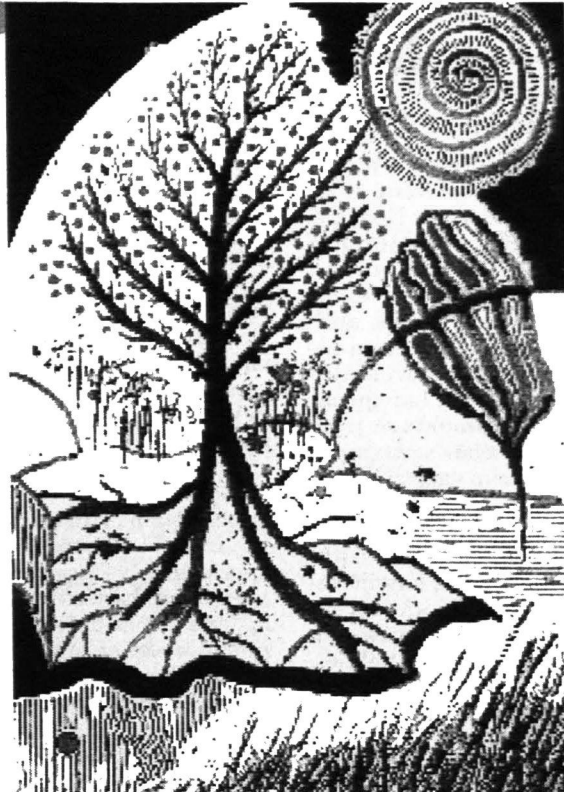
Vēstures un filozofijas fakultātes
studente

Prieks lai vieno tos, ko šķir bēdas,

Kopā mēs gāzīsim kalnu grēdas.

Prieks, kas vīnā, lai asinis rit!

Dzīve lai augstāko vilni sit!

ANDAS LASES zīmējums

Grāmatu taukos

pasaule peld.

Mīlestības pagīrās

cilvēki raud.

ieduru galvā

noteku cauruli

un notecinu tik daudz no

savas pasaules maldiem

un ilūzijām, lai tukšajā

vietā ievietotu mīlestību

kā upurdzīvniekam

ar cirvi pa pieri

un asinis apšļāc

Dievu ziedokli

- Sadaliet miesu

un nemirstiet badā, - teica Dievs.

Es gribu dzīvot pilsētā,
Kur parkā kokus
Laista ar vīnu,
Kur naidis izkūp
Kā lēta cigarete,
Kur briešošu ķiršu smarža
Pēc lietus,
Un trolejbusos cilvēki
Nekāpj uz kājām,
Un domas par tevi
Nav apgrēcība pret cilvēci.
Es gribu dzīvot pilsētā,
Kur prāts, gars un dvēsele
Iet vienu ceļu,
Un visi ceļi ved pie tevis...

ĒNA

Fenomens

Viņš ir kaut kur, viņa nav nekur.

Viņš dzīvo manī, kur manis nav.

Es esmu viņš,

Viņš - esmu es -

Tik daļa no šīs pasaules.

Desmit tūkstoš upju pali

Pār mani list, bet aizskalot ne-

var.

Jo pats es esmu šī ūdens daļa,

Šis ūdens manās dzīslās tek.

Ne viņu, ne mani

Šai pasaulei nevajag.

Tādus kā mūs šī pasaule nepanes

Viņš aizgāja, pameta pasauli šo.

Kad iešu es?

LINDA KALNIŅA,
Filoloģijas fakultātes studente

taciņa jau aizaugusi

bet tas nekās

nav jāiet

jālido

tikai dzird spārnu vēdas

un es sēžu pļavas vidū

un gaidu ar aizvērtām acīm

pagaidām lido mušas un ziedlapas

un lidmašīnas un gaisa baloni tukši
nevienu lidotāja ar spārniem
un taciņa aizaugusi
raķetes lido
bet es nē

Pasakas

rīta svārku krokās
es meklēju pasaku
pasaku laimīgām beigām
laimīgu pasaku bez beigām
pasaki kur tādu lai rauj
starp spīlveņiem smiltis
un iesprūduši skūpstī
kā pūka lido putns
pasta balodis bez vēstules
cauri plakstiem spīd gaisma
gaismīgi gaiši
nokalst vārdi
plaukst bērni kaķi un mākoņi
sakrauti gubās
pasaku neredzu
tik izsamisušas acis
droši vien manējās
tik izslāpusi skumja
un nogurusi gaidīt
es meklēju pasaku
tev šķiet tā utopija
tad nelasi bērniem
prinču un princešu pasakas
kas kā nesataustāms rēgs
aizpeld tik vilinoši tik radniecīgi tuvi
nelasi pasakas vairs
pastāsti kā nakts lietū
stāvēji klints virsotnē
un gribēji aizsniegt mēnesstaru
kā vaimanas mijās ar nopūtu
nelasi pasakas bērniem
pasaki kur tās ir
jo es meklēju vēl joprojām
pat veļas kastē
un konfekšu bodē
pat sētnieces slotā
un balss atbalsī
meklēju meklēju ilgi
pasaku bez beigām
bez apstājas punkta
kaut kur
aiz trejdeviņām atmiņām
patiesiem vārdiem
tukšas vienaldzības
rīta svārku krokās

RAGANA

POLS STARS

Gaisma lēni nodziest; uz ēnu teātra skatuves uzliesmo neredzēti monstri; ultravioleto staru spēcīgā straume notriec gar zemi pēdējās veselā saprāta barjeras, viss domāšanas process ir nobīdīts par dažiem grādiem tajā realitātes daļā, kas saskaras ar mūsējo tikai dažos punktos, viens no tiem ir pašlaik. Šeit. Skaņas izkūst, gaisma sasalst un ir griežama kā sviests ar nazi.

... deviņdesmit septiņi, ... deviņdesmit astoņi, ... nulle - es aizeju ...

Ļoti ļoti sen, pirms vēl mūsu galaktika bija ceturto reizi zaudējusi laika pulsus un atgriezies savā pirmatnējā garastāvoklī...; ļoti ļoti tālu - telpas otrajā pusē dzīvoja pieci resni prusaki un circenītis mazs; un viņi dzīvoja raganas mājā; mājā uz pingvīna kājām; māja bija pagriezies ar priekšu pret Tutanhamona liķi un nepievērsa ne mazāko vērību ultraisviņņu fermai, pret kuru stāvēja ar pēcpusi.

Ragana bieži lidinājās uz nakts spārniem un dziedāja smalkā smilšpapīra balstiņā "God, save our souls!". Raganu sauca Semiramīda, viņu tā sauc vēl šo mākoņaino dienu.

Semiramīdas namiņš bija iekārtots raganiski omulīgi - aiz krāsns baurāja circenis; pie sienām piekarājās šumēru gleznas, okeānijas šamaņu talismani, Sida Barreta fotoattēls un

ķīniešu Taņ dinastijas laika zobens, pārklāts ar perlamutra izrotājumiem. Pa mazo matracīti, noklātu blakus kamīnam, lēkāja mehāniskās blusas un pusaudzis šunelis, kam bija raksturs kā Ziemeļamerikas bitei; istabā pie griestiem karājās ķēniņa Džamšīda kauss, kurā ir redzams viss, kas notiek pasaulē, bet tikai zaļo zaķīšu sapņos. Semiramīdai ļoti patika blenzt burvīgā kausā - tas zilbināja viņas dimantkrāsas acis un ļāva atcerēties pagātņi - j(ā)unību; ciemos pie Semiramīdas bieži nāca vampīre Mary, spilgti apburoša jaunava ar sirsniņu krokodila smaidu (ak, Dievs, cik žēl šo innocent blood). Parasti viņas kopā dzēra Peloponessas rožaino vīnu no amforām, tūkstoš seši simti gadu vecām; piekožot vinegretu, pagatavotu no norakstītiem zaldātu zābakiem. Tad viņas spēlējās ar madamas Mendilipas sātāniskajām lēlēm, ar pantomīmas palīdzību realizējot savas graujošās tieksmes. Tad Marybrauca mājup savā varavīksnes krāsas ševroletā; Semiramīda skumīgām acīm nolūkojās pakaļ putekļu mākonim, kas lēni iedēja aiz zilo saulespuķu plantācijām; viņai bija skumīgi, un šīs skumjas bija saldās. Vējš šūpoja baobaba ziedus, un dzirdama maiga sadegušu pankūku melodija, un ragana noprātoja:

Un ko es es galu galā gūšu

No skumjās izrādes,

Ko sauc par manu mūžu?

Tad Semiramīda likās gulēt ietinu-

sies siltās atmiņās; pa istabu klaiņoja gandrīz caurspīdīgi satīri, un tad Ēcēhiels iesaucās: "Kas jēgas no darbiem jūsu, tas viss vien niecību - niecība, tas viss vien gara nīkšana...".

Pēkšņi ragana pamodās no spalga spiedziņa pie infraskaņas robežas; viņa sēdus apsēdās uz matracīša un, ieurbusi acis divos punktos, klausījās; spiedziens iespiedzās vēlreizi; tā izrādījās no vakardienas atskrējusi ideja, tā nokavēja vakardienu.

Tukšā naktī pulkstens tikšķ
NePilmēness (ar) aci miedz
Un gaisms mirdz no liepu čukstiem
PAR KO liepas saČUKSTAS?
par ko zvaigznes spīd?
Āfrikas zaļajos pauguros
Un virs ēģiptiešu Osirisa tempļiem

Ragana skatījās pasauli
Semiramīda sašaurināja savas acu zilītes un ieelpoja Heopsa piramidā sastāvējušos gaisu: vai faraons atriebies? Viņa "KA" guļ; viņa dvēsele pārklāta ar lidojošo parazītu ekskrementiem.

Arizonas tuksnesī stāv radiolokācijas radars; rīt viņš salieksies zem nepanesama smaguma, rīt viņš nomirs, bet ragana pamodīsies...

Ardievu dzeltenais Ķieģeļu ceļš
Ardievu zilās debesīs, ardievu

Semiramīda pieceļas un paņem mutē meskalito augli, viņa to košļā; ragana iekrīt transā, transs iekrīt raganā... Tūlīt Nils Armstrongs un Edvins Oldrins izkāps uz Mēness, tūlīt Mēness izkāps uz ...

Semiramīda paņem no virtuves

skapja podiņu ar burvju smēri, kuras recepte bija zināma tikai vienīgi Čūs-ku ielejas klostera mūkiem; podiņš no visas puses aplimēts ar Nepālas svētajiem manuskriptiem, kurus rakstījusi kāda sen izmirusi tauta - to vairs nevienam neizlasīt; manuskripti smaržo pēc džungļiem. Semiramīda akurāti iesmērē smēri sev padusēs un sajūt - spēks piepilda viņas ledaino ķermeni. Siltums izplatās no padusēm līdz pat zaļo matu galiem un uz leju - līdz austrālā ķermeņa robežai. Viņa pati sev jautā: "Kādēļ es ESMU tik valdinoša, kāpēc esmu tik spīdoša un kādēļ manas acis maina krāsu, kad skatos uz nosprāgušām zivtiņām?" Ragana paņem slotu, ragana raganojas, ragana tēlo pati sevi, dejo pati ar sevi; ar slotu...; ragana spiedz kā satraukta antilope un pēc tam uzreiz maigi un mierīgi uzsmaida zivtiņām, kuras lidinās pa akvāriju. Dzīvas.

*

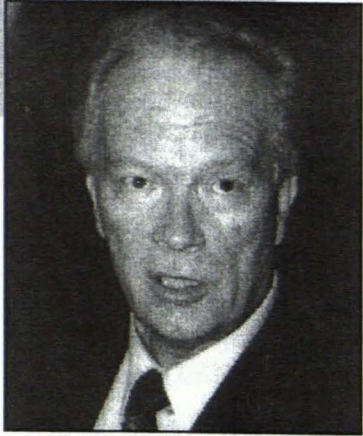
Dons Huans sēž savā vietā, atbalstījies pret pasaules malu un smēķē pīpi; pīpi vajag mīlēt un uzpasēt, citādi dūmiņš sadu(s)mosies. Viņš skaita caurumus skaņā un drīzi vien negaidīti aizmieg (lai taču guļ, neaiztiec!).

*

Bet KRISTU tāpat uzstītis krustā, viņš varēs izglābties, bet negribēs - labāk izglābt citus. "Dievs, piedod viņiem, viņi nesajēdz ko paši dara!" Lai tā paliek; viss ir savā vietā, visam ir sava vieta un savs laiks, katrai vietai un laikam ir viss. Semiramīda ir aizlidojusi; priekškarš lēnām nolaižas. Es atkal redzu tikai ar divām acīm, es atkal dzirdu PINK FLOYD pulsējošo skaņu. Es esmu atgriezies, žēl, ka tik ātri...

LU CENTRS

(Turpinājums no 1. lpp.)

Elmārs Grēns

Biomedicīnas pētījumu un studiju centra ļaudis aktīvi darbojas arī jaunās paaudzes audzināšanā.

Sākot no 1990. gada, regulāri organizējam starptautiskus apmācības kursus modernajās metodēs – biomedicīnā, biotehnoloģijā, molekulārbioloģijā. Kursus atbalsta starptautiskas organizācijas, tajā skaitā – UNESCO.

Mums ir vēl kāda interesanta lieta – ir tāda institūcija kā starptautiskā padomdevēja padome. Tās sastāvā ietilpst 15 pazīstami zinātnieki no visas pasaules, kas ir mūsu profilā strādājuši. Ik pēc diviem gadiem viņi ierodas mūsu centrā, noklausās ziņojumus un iepazīstas ar rakstisko atskaiti par mūsu darbu. Pēc tam šie zinātnieki dod vērtīgus norādījumus un ierosi-

Rozā sapnis — iedzīvotāju gēnu banka

nājumus, kādā veidā mums vajadzētu turpmāk strādāt – ko pastiprināt, kuras nozares ir mazāk perspektīvas. Tādējādi mēs izbēgam no pašapmierinātības un problemātisma un izdarām vērtīgus secinājumus.

Darbojamies ļaundabīgā audzēja un infekciju slimību programmās

Neatkarīgi no tā, ka strādājam uz Latvijas Zinātnes padomes finansētā grantu pamata, Latvijas zinātnisko projektu virzienā, aktīvi strādājam arī pie divām programmām. Viena ir ļaundabīgie audzēji, bet otra – infekciju slimības. Protams, neesam vienīgie, kas tajās strādā. Šajās jomās darbojas arī mediķi no dažādām slimnīcām, Medicīnas akadēmijas, Onkoloģijas centriem un citām vietām. Tā kā darbojamies ne tikai molekulārbioloģijā – fundamentālzinātnē, bet arī praktiskajā laukā.

Centram ir plaša zinātniska sadarbība ar ārvalstīm. Eiropā tā ir Anglija, Francija, Vācija, Holande, Somija, Zviedrija, Lietuva, Igaunija, Polija. Sadarbība nav tikai platoniska un balstīta uz labvēlīgiem mērķiem. Darbs saistīts ar finansējumu un to saņemam no starptautiskiem fondiem un institūcijām.

Mūsu budžeta finansējums ir pārāk niecīgs, lai nopietni varētu nodarbo-

ties ar zinātni

Latvijas valdība un parlaments nepietiekoši novērtē mūsu intelektuālo potenciālu. Nepietiekoši finansē mūsu zinātni un augstāko izglītību, lai varētu atražot šo zinātni, lai mēs varētu iesaistīties Eiropas un pasaules aprīvē. Ja to nedarām, tad esam nolēmti atpalcībai un provinciālismam. Ja pārvērtīsim Latviju par kaut kādu caurbrauktuvi, tranzītzemi, kurai nebūs savas sejas, tad Eiropai būs vajadzīgi tikai kā "koridors".

Reizēm vienkārši cilvēki jautā par to, kāpēc nevaram iztikt bez zinātnes un kādēļ Latvijā vajag dārgu aparatūru un institūtus. Atbilde ir tāda, ka nevaram un nedrīkstam no tiem atteikties.

Gēni nosaka mūsu laimes un nelaimes

Nodarbojamies ar gēnu analīzi, jo tiem ir liela nozīme mūsu veselībā un ne tikai. Mums ir rozā sapnis ne tālā, bet tuvā nākotnē uzsākt darbu, Latvijas valsts iedzīvotāju gēnu bankas veidošanai, kurā būtu ziņas par katru cilvēku, sākot ar jaundzimušajiem, par to, kas ir rakstīts viņu gēnos, kāda ir bīstamības pakāpe salslimt ar dažādām slimībām.

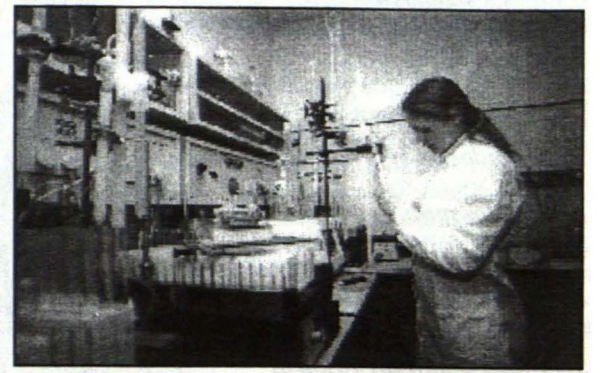
Laimes un nelaimes tiešām ir saistītas ar mūsu ģenētisko aparātu. Cilvēkam bieži vien ir uzņēmība pret tādu vai citu infekcijas slimību vai vēzi. Tas ierakstīts mūsu gēnos. Savlaicīgi to zi-

not, cilvēks ar to rēķinātos. Piemēram, jaunam pārim, saņākot kopā, domājot par bērnu, būtu lietderīga šī informācija. Katrs no viņiem ir it kā vesels, bet, notiekot gēnu apmaiņai, var veidoties kombinācijas, kas ir ļoti bīstamas un tās ir jāzina.

Visa pasaule stāv šīs problēmas priekšā. Pēc kāda laika, acīmredzot, katrs cilvēks būs ierakstīts datorā un viņa gēni būs zināmi, riska pakāpes un iespējamās nelaimes, kas var piemēlēt dzīves laikā būs fiksētas. Tas būtu pirmais solis arī kļūdu labošanai. Pirmais solis gēnu terapijai, pie kuras strādājam jau tagad – kādā veidā mainīt šīs kļūdas, šīs mutācijas, kuras var novest pie ļaunām sekām. Visa pasaule intensīvi strādā pie šīm lietām. Gēnu terapija un cilvēka bioinformātika – tās ir sfēras, kuras balstās uz fundamentālo molekulārbioloģiju, gēnu inženieriju un ar tām mēs nodarbojamies jau daudzus desmitus gadu.

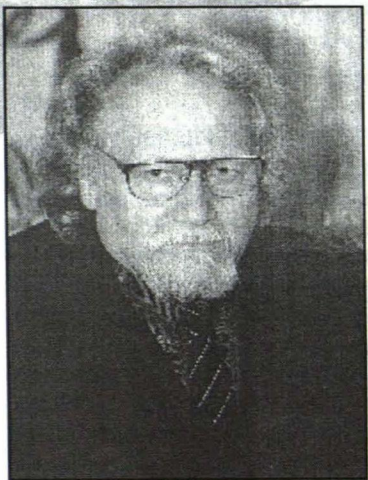
Aicinām pie mums strādāt studentus!

Biomedicīnas pētījumu un studiju centrā vidējais darbinieku

vecums ir 34 gadi. Tas nozīmē, ka pamatā pie mums strādā jaunatne un viņus arī ļoti gaidām! Katrs, kas pie mums strādā agri vai vēl uzieziet vairākus mēnešus vai pat vairākus gadus ilgu praksi ārzemēs, pēc tam atgriežas pie mums. Centra uzdevums un misija ir – parādīt studentiem pasauli, dot iespēju viņiem apgūt jaunus specialitāti. Svarīgas ir jaunas galvas un, lai, atbraucot atpakaļ, viņi atrastu darbu savā izvēlētajā nozarē. Ne jau visiem jānodarbojas ar zinātnisko un pētniecisko darbu, bet tikai cilvēkiem, kuriem tas ir aicinājums. Taču, izejot cauri šādai augsta līmeņa pētnieciskai darbībai, šis jaunais students jeb nu jau jaunais speciālists, kas ir pabijis ārzemēs, aiziet strādāt medicīnas iestādē, veselības aizsardzības sistēmā vai citur. Viņš ir apbruņots ar lielsku metodisko arsenālu, un viņam ir skaidrs, kā jāstrādā. Tādi cilvēki Latvijā ir vajadzīgi!

VIEDOKLIS

Turpinām diskusiju par to, kur cilvēkam meklēt harmoniju, kā dzīvot? Uz sarunu esam aicinājuši psiholoģijas doktoru un pedagogijas habilitēto doktoru – IMANTU PLOTNIEKU. Viņš ir Pedagoģijas un psiholoģijas institūta profesors un lasa lekcijas arī Latvijas Kultūras akadēmijā un Nacionālajā Aizsardzības akadēmijā.

Sarunu uzsākot, "UA" jautājums ir šāds:

– Jūsprāt, kur cilvēks lai rod harmoniju: sevi vai ārpusē?

– Domāju, ka tā ir jāmeklē gan sevi, gan citos. Sabiedrībā pašreiz notiek diezgan krasi šo lietu pretstatīšana. Daži visu akcentu liek uz to, ka esmu es un patiesība ir tikai manī. Citi domā – salasišos daudz gudru ziņu un tur atradīšu patiesību. Protams, ka dzīves pieredze, filozofija, gudras ziņas un tā joprojām – bagātina cilvēku. Uzkrājot dažādas zināšanas, cilvēks spējīgs arī pats sevi atrast īsto patiesību.

Es esmu dievticīgs cilvēks un atzīstu mūsu tradicionālās konfesijas. Visiem, kas meklē lielās un dziļās patiesības Austrumu filozofijā un reliģijā, varu teikt, ka šīs vērtības rodamas arī kristietības filozofijā un Svētajos Rakstos.

Kā psihologs uzskatu, ka cilvēkam nepietiek tikai ar prāta komfortu vien. Agri vai vēl viņš prāto dams un runādams, izjutīs vēl kādu deficītu. Tas saistīts ar pārdzi-

Cilvēkam nepietiek ar prāta komfortu vien

vojumu, emocionalitāti un ticību. Cilvēkam vajag kaut kam ticēt. Laimīgs ir cilvēks, kurš tic Dievam, jo visās grūtībās viņam viens palīgs jau ir. Bezcerība un vientulība šādā cilvēkam nedraud. Tā ir liela vērtība!

– Dažādas filozofiskās sistēmas arī cilvēkam piedāvā dzīves modeli un ētiskās vērtības.

– Tās cildenās morālās un ētiskās vērtības cenšas kompelēt – aizgūt un veidot sistēmā, aizstājot reliģiju un ticību. Tas nav iespējams.

Nevar uzskatīt, ka cilvēks tic Dievam, ja viņš apgalvo: "Ir kaut kāda augstāka būtne – Visuma pārvaldītāja vai kas tamlīdzīgs." Es par ticību uzskatu to, kas saistīts ar reliģiju, sekošanu Baznīcas mācībai un prasībai. Cilvēkam arī šajā ziņā vajadzīga iekšēja sakārtotība un disciplinētība.

Kas raksturīgs Austrumu filozofijām un mācībām? Tās pretendē uz istās reliģijas statusu, kas atbrīvos cilvēkus no šaurajiem reliģijas un konfesiju žņaugiem. Es tur jūtu to pašu karojošo ateismu. Vai tad kristīgā reliģija ierobežo cilvēka gara brīvību? Lielisks piemērs šai ziņā ir pāvesta Jāņa Pāvila II grāmata "Pārkāpjot cerību sliekšni", kur 162. lappusē viņš risina brīvības problēmu. Pāvests runā par diviem aspektiem – personas pašas apliecināšanu viņas pašas dēļ un nesavtīgi sevis ziedošanu. Tie ne tikai neizslēdz viens otru, bet gan apliecina un ietver viens otru. Sevi ziedojot, cilvēks arī vispusīgāk sevi apliecina un tā ir mīlestības baušļa pilnīga izpausme. Ja cilvēks neprot ziedoties, tad brīvība var izrādīties bīstama. Tā būs brīvība darīt to, ko pats uzskatu par labu, kas man ir izdevīgi vai sagādā baudu. Varbūt pat izsmalcinātu, garīgu baudu. Neatstājot nesavtīgas ziedošanās nepieciešamību, vienmēr pastāv egoistiskās brīvības draudi.

– Kas vēl ir būtisks cilvēka iekšējai sakārtotībai?

– Liela nozīme ir tik daudziem nesaprotamajai lietai – lūgšanai. Kad lasu dažu labu lūgšanu, man kā psihologam tā liekas ārkārtīgi vērtīga! Piemēram, lūgšanā uz Dievu Svēto Garu runāts par tādām cilvēka saskarsmes vērtībām, kas sev

bieži ir jāatgādina. Tajā ir šādi vārdi: "Dod man Tavu mieru, lai visās dzīves grūtībās es paliktu dzirds prātā un dvēselē, nepadotos jūtām, kuras mani uztrauktu, no Dieva atālinātu vai ar cilvēkiem vestu nesaticībā! Dari, lai es būtu pacietīgs bēdās un smagos pārbaudījumos! Dod arī uzticību ļaudīm. Lai es, pat piedzīvojis vilšanos, nešaubitots par ļaunu krietnumu un taisnīgumu!"

Šajā lūgšanā ir tik daudz saskarsmes patiesību, un tā ir liela vērtība! nereti runā, ka Austrumu reliģijās ir meditācija, bet arī lūgšana ir sava veida meditācija, tikai vajag tajā meklēt, pieņemt un izmantot. Ticiet man, ka atradīsiet visas tās pašas lielās vērtības, kuras jūs kā lielu atklājumu rodāt svešās mācībās.

Ticība nav tikai domas un filozofija. Bez ticības nevar būt harmoniju. Tās ir manas domas.

– Grūtos brīžos var rast atbalstu, zvanot arī uz "krīzes" telefoniem.

– Liela mērā tas saistīts ar to, ka cilvēku attiecībās ļoti pieaug atsvešinātība. Teiciens "tā ir jūsu problēma", man uzden šermuļus. Tā jau ir, ka katram ir jātiek pašam galā ar savām problēmām, taču bieži tā ir norebošanās ar domu, ka es nevēlos ne par ko citu zināt – savas problēmas risiniet paši! Cilvēki dzīvo sabiedrībā un viņi izjūt šo trūkumu un meklē kā to kompensēt. Psiholoģijā ir tāds termins kā garīgās saskarsmes līmenis, kad cilvēks var pilnīgi "atvērties" otram cilvēkam. Ja saskarsmē var atrast tādu kontaktu, ja cilvēks kaut ko saka otram: ar vārdiem vai acīm, vai kā citādi, uzreiz ir rezonanse – atbildes reakcija, tas ir šīs garīgās saplūšanas mirklis, un tas ir vajadzīgs. Ir cilvēki, kuri to nespēj. Ne tikai tadēļ, ka neatrod partneri, bet arī tāpēc, ka viņš pats neprot "atvērties" un neprot šai līmeņa saskarsmi realizēt. Cilvēks mēģina dažādiem līdzekļiem to kompensēt. Viens no variantiem ir "krīzes" telefons, pa to viņš var droši runāt un nav bailes, jo neviens viņu neredz.

Nozīmīgs šāds telefons ir nakts stāvokli un, varbūt, pat domā par pašnāvību. Reizēm istā brīdī pateiktis vārds var grozīt cilvēka likte-

ni, jo vārdam ir milzīgs spēks. Tādēļ šiem dienestiem sava jēga ir, taču uz tiem vien pašauties nevajag. Arī sevi var daudz ko rast. Katrs cilvēks ir unikāla vērtība. Ja viņš sevi spēj to atrast un istā brīdī aktualizēt, tad arī visgrūtākajā brīdī viņš nespers kļūmīgo soli. Ir ļaudis, kas to nevar. Mums jāreķinās ar dažādiem cilvēkiem un šiem dienestiem ir jābūt!

– Kādēļ, jūsprāt, cilvēkiem ir tieksme ģērbties melnās drēbēs?

– Domāju, ka tā ir modes lieta. Es to nesaištu ar kādiem noskaņojumiem. Melnā ir ļoti skaista krāsa, taču, manuprāt, tas liecina par gara nabadzību, ja cilvēki visi ir vienādi.

– Kas, jūsprāt, ir dzīves mērķis un laime?

– Kā viena no dzīves pamatvērtībām ir mīlestība. Tikai tā ir jāizprot dziļāk, nenorūdeējot to līdz seksam. Mīlestība ir visaptveroša. Cilvēks, kurš mīl, ir nesavtīgs. Mīlestība bez ziedošanās, uzpurēšanās, nav ista. Tā prasa arī lielu atteikšanos. Mīlestība bieži saistīta ar sāpēm un ciešanām. Kā pašmērķis tas nekādā ziņā nav sludināms, taču izejot cauri sāpēm un ciešanām, cilvēks tomēr attīrās un stiprinās. Tikai – kā vārdā viņš to dara? Ticīgiem cilvēkiem šādu problēmu nav. Eksistē Dieva mīlestības jēdziens, kas ir augstāks par visu.

Ir arī citas vērtības, kas var nodrošināt laimes izjūtu bez jau minētās mīlestības. Patikams darbs dod lielu gandarījumu, jo es strādāju ar prieku un patiku.

Par lielu vērtību, kas nav pati par sevi dota, es uzskatu draugus. Cilvēks saskarsmē ar citiem jūtas laimīgs.

Manuprāt, īsti harmoniska personība var izjust istu laimi. Tā ir māksla, literatūra, mūzika. Šīs vērtības ne ar ko citu nevar aizstāt. Ja cilvēks aiziet tikai tehniskajā vai biznesa darbā un aizmirst šīs garīgās vērtības, viņš nesasnies harmoniju. Ne tikai harmoniju teorētiski, bet harmoniju savā dvēselē. Viņš sev noliedz ārkārtīgi daudz baudas. Ir cilvēki, kuri to nonivelē tikai līdz miesiskajām un jutekliskajām. Tās ir tikai sēnālas, salīdzī-

not ar tiem graudiem, ko var dot garīgā bauda.

Vērtība un bagātība, no kuras arī mēs esam atālinājušies, ir daba. Tā mums var ārkārtīgi daudz dot. Atālināšanās no tās izraisa izpausmes, kas saistītas ar dabas postīšanu. Ja cilvēks ļaujas agresīvām tieksmēm – iznīdēt, lauzt, plēst, piemēslot, – ar to viņš sevi degradē. Gan jau dabu savedis kārtībā. Kā būs ar cilvēkiem, kuri šo postošo darbību ir veikuši, ka viņi sevi savedīs kārtībā – lūk, kas mani uztrauc.

– Ar kādiem vārdiem jūs, krīzē nonākušajam cilvēkam, cenšaties palīdzēt?

– Cenšos viņā modināt savas vērtības izjūtu, – kas viņā ir vērtīgs, un kas viņā ir kā individualitātē. Ar ko viņi atšķiras no citiem cilvēkiem. Ja viņš sāk apzināties savu vērtību saistībā ar visu dzīvi, procesus, kas notiek, tad jau cilvēks ir uz pareizā ceļa. Ja viņš nonācis bezcerībā, tad, pirmkārt, viņš noliedz pats sevi. Ja tā, tad noliedz arī Dievu, bet Viņš ir katrā cilvēkā.

– Nereti cilvēki apgalvo, ka ticība ir "rāmīši".

– Tā ir! Šis bailes no rāmīšiem, ir viens no visstingrākajiem rāmjiem, kas cilvēku iegrožo. Bailes no komformisma parasti padara cilvēku vēl komformistiskāku.

– Ar kādu skatu šodien cilvēkam būtu jādzīvo?

– Ar optimistisku! Arī ar kritisku skatu. Nevar būt optimists, kurš neredz ne pa labi, ne pa kreisi, neko labu, neko sliktu. Nedrīkst būt arī nihilists – visa noliedzējs. Tas ne tikai pašam cilvēkam rada sarežģītumus un grūtības, bet arī visas sabiedrības attīstībā. Protams, ir daudz trūkumu, to nenoliegšim! Taču paskatieties apkārt – cik daudz labu cilvēku! Tā kā tajā lūgšanā, ko lasīju – pat tad, kad cilvēki tevi ir piekrāpuši, pat tad nezaudē ticību cilvēkiem! Ir ļoti svarīgi – ticēt cilvēkiem! Mīlēt savu dzimteni. No tās esam nākuši, un to mēs arī veidojam. Ja pret to mums būs vienaldzīga vai noliedzoša attieksme, tad nekā laba mēs nevaram gaidīt. Būtu lieliski, ja patriotisma jūtas vairāk atdzimtu! Nevar dzīvot bez savas tautas apzināšanās, bez cilvēces apzināšanās. Es patiešām ticu labajam cilvēkos.

MUMS RAKSTA

Tibingenā,
1998. gada 16. aprīlī

Sveicinātas "Universitātes Avīzes" redaktore!

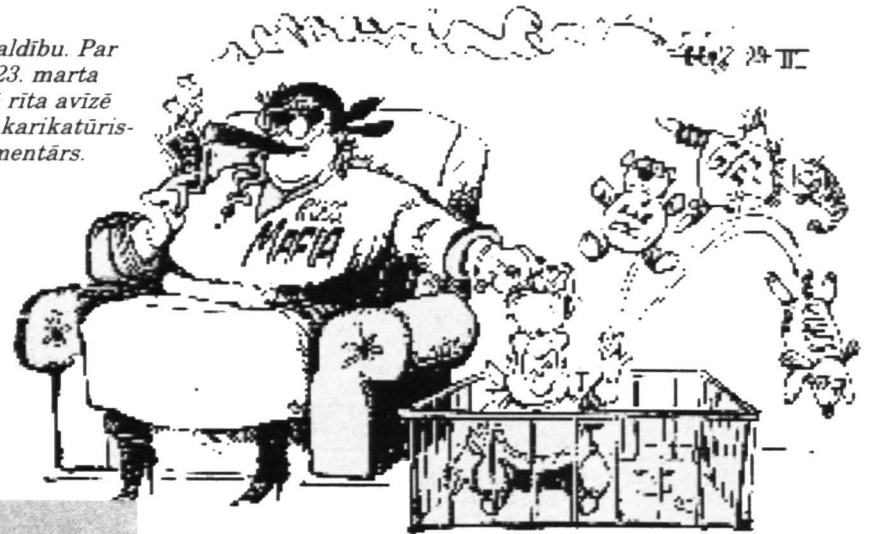
Paldies Jums par sveicieniem Liendienā! Ja nedēļu pirms svētkiem šeit bija silts kā vasarā, tad paši svētki saņāca auksti, lietaini un dažkārt pat sniga. Dārzā zied magnoliju zelta lietūs un pirmās puķes, taču sals un lietūs ziedus padara melnus un

triec lejā.

Jau labu laiku man glabājas Tibingenas studentu un profesoru domas par labāko – ideālo profesoru un studentu. Varbūt tās noder arī "Universitātes Avīzei". Bet Latvijā taču visi profesori, docenti, lektori atbilst Tibingenas studentu prasībām!

Ar sveicienu,
Jūsu
ARNOLDS GRĀMATIŅŠ

Jeļcins atlaida valdību. Par to mūsu TV ziņoja 23. marta vakarā. Jau nākošā rīta avīzē bija Vācijas labākā karikatūrista ļoti trāpīgais komentārs.

Vai viņš nav
jauks, mūsu
Koliņš!

Profesors un students – ideāla meklējums

Tibingenas universitātes Fizikas fakultātes studenti skicēja ideālo profesoru. Tam nepieciešamas šādas īpašības:

- kapacitāte savos pētījumos;
- ieinteresētība gan savā zinātniskajā darbā, gan lekcijās, gan akadēmiskajā pašpārvaldē;
- spēja sajūsmīnāt un motivēt studentus;
- studentiem jābūt pārliecinātiem, ka viņi gan lekcijās, gan semināros ir no profesora sev ko ieguvuši;
- spēja teorijas izskaidrot vienkāršos vārdos vai piemēros;
- studentiem jābūt pārliecinātiem, ka, strādājot kopā ar profesoru, atstatums viņu zināšanās samazinās;
- profesoram jābūt pieejamam. Viņam studenti ir jāņem nopietni un jāatbild pat uz vismuļķīgākajiem jautājumiem.

Šiem studentu priekšstatiem atbilda mikrobioloģijas profesors Dr. Kārlis Proalla. Viņa ideālais students izskatās šāds:

- studentam jābūt ieinteresētam savā studiju virzienā. Šai interesei jābūt ilgākai, kā tikai dažas nedēļas pirms 1. semestra sākšanās brīža;
- studentam jābūt ieinteresētam par pētījumu rezultātiem šīnī nozarē arī tad, ja viņš par tiem lasa laikrakstos vai žurnālos;
- viņam jāpiedalās savas fakultātes studentu pašpārvaldē. Šo darbu viņš nedrīkst novelt tikai uz savu kommitoņu pleciem;
- studentam jāpārlicina savs profesors, ka viņš šo nozari studē labprāt;
- uz katru lekciju jānāk ar priekšzināšanām tā, lai lekcijā tās varētu papildināt;
- jācenšas saprast vismaz pašas vienkāršākās teorijas. Ja to

nav varējis, tad jārunā ar saviem kommitoņiem vai jālasa attiecīgā literatūra;

- ieinteresēts students meklē sarunu ar savu profesoru;
- ja profesors studenta jautājumiem atbild, tad studentam vajadzētu vismaz pateikt, vai viņš atbildi ir sapratis;
- studentam vajadzētu vismaz tik daudz godkāres, lai viņš neuzstādītu dumjus jautājumus. Bet arī tik daudz drosmes, lai jautātu to, ko vēl nav sapratis.

Ļoti iespējams, ka Latvijas Universitātē tādi ir visi mācībspēki.

Aicinām atsaukties Latvijas Universitātes ļaudis!

Vēstules gaidām "UA" redakcijā Raiņa bulvārī 19, 136. telpā, Rīga, LV-1586.

1998. 04. 28.

Laikā, kad Vācijā sākās karnevāls, ANO pieņēma ļoti mīkstu rezolūciju pret Sadamu Huseinu. Šeit tauta domā, ka tā pilnīgi iekļaujas karnevāla jokos.

Huseina bumba jau iedarbināta. ANO dalībvalstis dod dažādus padomus:

- tūlīt izņem degli!
- visu ar mieru!
- varbūt tas ir tikai nekaitīgs modinātājs?!
- vispirms labi aprunāties...

MŪZIKAS STŪRIS

Dairis un Edmunds no grupas KRAMPĪ SARĀVĒJS – cilvēki, kas apvienojušies kopīgos muzikālajos projektos, stāsta par grupu, mūziku, dzīvi.

WARNING! IESPĒJAMS NETRADICIONĀLS VIEDOKLIS UN IZTEICIENI.

Dairis: –Strādāju tirdzniecībā, darbojos ar normālām lietām, tirgoju elektroaparāturu. Esmu kristietis, bet tajā pašā laikā esmu nikns uz Dievu par viņa show. Man ar Dievu ir dispušs. Esmu harmonisks attiecībā pret savu dzīvi, nevar būt harmonisks attiecībā pret citu dzīvē.

Edmunds: –Es esmu rakstnieks. Neciešu morālistus. Literatūrai un mākslai jābūt brīvais no morāles. Māksla – māksla. Nākotne? No future. Nevis kā noliegums, bet dzīves formula "te un tagad". Uz mani neiedarbojas kaut kādi saukļi, un, ja gribu būt godīgs pret sevi, tad es esmu panks.

–Kā sākās jūsu kopīgās muzikālās aktivitātes?

–Sanācām kopā Augusta puča laikā. Bijām pazīstami jau pirms tam un tolaik bijām ietekmējušies no Latvijas smagās mūzikas; tas bija diezgan varens laika posms. Mājās bija tāda ļoti vilīga ierakstu aparatūra, apmēram stundas laikā izdevām pirmo disku, tajā bija apmēram 14 dziesmas. Tās atspoguļoja puča notikumus, aktuāla bija militārā tēma. Mūsu darbība sākās 1989. gadā, nākamajā būs apaļa jubileja. Notika mājas koncerti, mums bija savi piekritēji.

–Bija arī uzstāšanās plašākai publikai?

–Kad Latvijā vēl bija under-

grounds, Arkādijā notika Dambja rikots pasākums KOCIS-2. Mēs aizgājām paskatīties; bija ieceres trim dziesmām, bet nebija dziesmu. Paskatījāmies, kā viņi tur spēlē, un izdomājām: kāpēc gan arī ne mēs?...

–Jūsu koncepcija?

–Konsekvents idiotisms. No sākuma bija nopietns metāls; black metal. Savā spēlē pamanījām minusus, kas varbūt tai pašā laikā bija efekts, konstatējām, ka tas viss sanāk ļoti karikatūriski. Metāla vai gotikas grupu patoss patiesībā ir ļoti mākslots. Sakarā ar šo mākslo-

Edmunds

to patosu organiski radās inspirācija pirmajai KRAMPĪ SARĀVĒJA koncepcijai –parodēt šo patosu. Mēs mēģinājām, un tas arī pieder pie grupas koncepcijas. Varam koncertu nospēlēt jau rīt.

–Vai jums ir iznācis kāds disks? Grupas sastāva maiņas?

–Mums ir viena izlase KRAMPĪ SARĀVĒJA GREAT TEST HITS, kurā ir vismaz 18 dziesmas. Ir tāds cilvēks Kaniāls, tagad viņš solās mūs paņemt savā aprūpē.

Ja esi robots, piesargies!

Šo fenomenu nosaukt par mūziku būtu baigi netaisnīgi, no mūzikas tur nekā nav; nekā nav arī tekstos. Tā vide, kurā mēs katrs esam, ir atšķirīga, kopīgs ir funkteris, ko mēs darām. Katrs, saglabājot savu dzīves uztveri un tiecoties pēc saviem ideāliem, veido to greižību, kas arī ir rezultāts. Mūsu stila definīcija ir: psihoteroriālā MIND fucking.

Mēs abi esam pamatkodols no pašiem pirmsākumiem, ap mums ir rotējuši apmēram 40 cilvēki. Mūsu skatījumā mūzika ir paralēli show darbībai, kas norisinās uz skatuves. Ja ir pretenzijas pret mūsu spēlēto mūziku, tad lai cilvēki to uztver vienkārši kā show. Koncertos ir piedalījušas dejojošas meitenes, pūki, bijuši milzīgi orgāni, ir arī kritiķi bundzinieki. Ārpus koncertdarbības notiek arī dramaturģijas studijas...

Koncertā uz skatuves ir vismaz astoņi cilvēki. Vislabāko haosu mēs radījām pagājušā gada komerciālā koncertā, ko rīkoja Ieva Blaumane VEF Kultūras pilī. Mēs, starp citu, pirms koncerta nekad nemēģinām. Tajā naktī sagādāja apmierinājumu, ka tas viss atgādināja 77. gada Londonu. Pēc divām mūsu dziesmām uz skatuves parādījās Ēriks Loks un teica: "Paldies, zēni!"

Lai cilvēki neuzskata, ka lamāšanās koncertos vai ierakstos ir spekulācija uz publikas zemo gaumi. Būtu savādi, ja mēs nelamātos, jo esam diezgan nikni uz realitāti.

Izejot no postmodernisma pozīcijām, mūs varētu uzskatīt par laikmetam adekvāti domā-

jošiem bērniem. Mūsu izpausmes satur ļoti daudz pragmatisma, plaģiātisma. Nevis dziesmu, bet noskaņu plaģiātisma.

–Jūsu viedoklis par underground Latvijā?

–Latvijas underground var nosaukt kādas 50 grupas. Šeit underground ir kļuvis ļoti nosacīts jēdziens, jo viņi patiesībā nemāk spēlēt uz šīs nemācēšanas dēļ sevi nosauc par underground grupām. Viņi kanonizē sev pazīstamas grupas. Pie pirmās izdevības, ja viņiem kāds ierakstu kantoritis piedāvā ierakstīties, viņi parakstīties uz jebkuriem noteikumiem.

Dairis

Undergroundā ir savi likumi. Mēs ietu uz studiju rakstīties tad, ja varētu darīt to, ko gribam, bez noteikumiem.

–Vai tad Latvijā nav patiesu grupu?

Edmunds: –Pankgrupa cui cui un VISĀDI GADĪJUMI –filigrāni izstrādāts punk.

Dairis: –Es savukārt apgrozos skarbākā vidē, man ir savi kritēriji –SKY FORGER un VISĀDI GADĪJUMI.

Par alternatīvo mūziku var rasties izpratne, noklausoties grupu BALOŽU PILNI PAGALMI.

–Kas ir underground?

–Tā ir tā jaukā kustība, kas aizsākās 60. gados, kad viņi sagrāva visus tiltus aiz sevis. Laiki ir mainījušies, bet ir viens kopsaucejs – cilvēki, kas spēj organiski apvienot savu personisko pieredzi ar savu daiļradi.

–Šis laiks jūs netraumē?

–Tikai iespaudo. Jebkas, arī riebums spēj kapitāli iespaidot. Mēs spējam to uztver savā aspektā, ar smaidu, varbūt ar skābo smaidu, bet mūsējo. Ir daudzas lietas, uz kurām paskatoties, var saprast, ka tas nav pa īstam, piemēram, tas uzspēlētāis traģisms. Mūsu attieksme ir ironiska.

–Grupās dalībnieki ir ļoti dažādi...

–Dairis, kas ir vairāk metālmūzikas pasaulē, grupā ienes savas dvesmas. Edmunds padevies punk, industriālajai mūzikai, to iepludina no savas puses.

Mums ir bijis taustiņnieks, kuram ļoti labi patīk Aldis Drēģeris un vijolniece, kas klausās Vannesa Mae. Viss notiek pretstatos.

Katrs esam zem sava karoga.

–Jūsu mērķis?

–Turpināt iesākto. Tas gan nenozīmē iemācīties labāk nospēlēt tās pašas vecās nodrillētās dziesmas. Gribam taisīt jaunu materiālu uz vecās bāzes, katrs pastāvēt uz savām idejām, bet, lai, kopā sanākot, veidojas kaut kas kopējs.

Mērķis ir sarīkot 10 gadu jubilejas koncertu nākamgad, grupa savās aprindās ir pietiekami zināma.

Mūsu kasetes var nopirkt tikai caur kontakttelefoniem un pazīstamiem cilvēkiem.

KLAT PAVASARIS

DALĪBNIĒKA ANKETA

Anketā dotās ziņas tiks izmantotas tikai raidījuma vajadzībām. Fotografijas atpakaļ neizsniedz. Lūdzu, rakstiet drukātiem burtiem!

Ja Jūs šobrīd neesat precējies (-usies), ja Jums ir astoņpadsmit gadu - vienalga, pirmo vai jau nez kuro reizi - **IZMĒGINIET SAVU LAIMI "LAIMES SPĒLĒ"!**

"LAIMES SPĒLE" - tā ir iespēja iepazīties!
"LAIMES SPĒLE" - tā ir iespēja piedalīties!
"LAIMES SPĒLE" - tā ir iespēja laimēt ceļojumu!

Vārds, uzvārds _____
 Adrese _____
 Tālrunis (mājās) (darbā) _____
 Dzimšanas vieta _____
 Dzimšanas gads, datums, mēnesis _____
 Izglītība (mācību iestādes nosaukums) _____
 Profesija un darbavieta _____
 Ģimenes stāvoklis bērnu vecums _____
 Veselības stāvoklis
 (lūdzu, atzīmējiet jebkuras fiziskās īpatnības) _____
 Jūsu vecums _____
 Jūsu augums _____
 Jūsu latviešu valodas prasme _____
 Partnera/-es vēlamais vecums _____
 Partnera/-es vēlamais augums _____
 Partnera/-es vēlamā matu krāsa _____
 Partnera/-es vēlamais ģērbšanās stils _____
 Partnera/-es vēlamā izglītība _____

Aizpildītu anketu ar jaunu fotogrāfiju, lūdzu, sūtiet: "LAIMES SPĒLEI", Latvijas TV, Zaķusalas krastmalā 3, Rīgā, LV-1509.

SLUDINĀJUMI REKLĀMA INFORMĀCIJA

Pasaules auto Rīgā

Jau ceturto reizi Rīgā notiks starptautiskā izstādē "Auto '98", kas jau vairākus gadus ir nozīmīgākais un visvairāk apmeklētais pasākums automobiļu tirgū. Tāpat kā pagājušajā gadā izstādē aptvers gan Skonto, gan Ķīpsalas izstāžu hales. Atšķirība ir tā, ka šogad arī Ķīpsalā tiks izstādīti vieglie automobiļi, turklāt tur atradīsies pat ekskluzīvākais no visiem stendiem - Peugeot stands.

Kā pastāstīja žurnāla "Auto" redaktors Atis Jansons, autotirgus Latvijā pēdējos gados ir strauji pieaudzis. Ja pirms diviem gadiem latvijā bija tikai 2,5 tūkstoši jaunu auto, tad pagājušajā gadā to skaits pieaudzis līdz 5 tūkstošiem, bet pirmajos šī gada trijos mēnešos ir iegādāti 2 tūkstoši jaunu auto.

Šogad izstādē būs pārstāvētas visas lielākās auto firmas, izņemot LADA un Volkswagen. Prezentētas tiks Renault Clio un jaunais Opel Astra, kurš tikai pirms divām nedēļām ir ticis prezentēts pasaulei.

Diemžēl šogad ir pieaugusi biļešu cena, tā būs Ls 2,5, bet tas esot saistīts ar to, ka uz izstādi iepriekšējos gados esot nākuši daudz cilvēku, kas tur pavadījuši visu dienu aiz neko nedarīt. Ja patiešām vēlaties apmeklēt šo vērienīgo auto pasākumu, izstāde darbosies no 28. aprīļa līdz 3. maijam.

INGA BĒRZIŅA

KONKURSS

Kinokonkurss ar "Masku"

Paldies visiem, kas piedalījās iepriekšējā kino konkursā. Diemžēl neviens nebija pareizi atbildējis uz uzdotajiem jautājumiem, bet nekas, gan jau paveiksies šoreiz.

- Lūk jaunie jautājumi:
1. Ko Džons Travolta darīja agrinajos 70 -ajos?
 2. Kādā kompānijas Buena Vista uzņemtajā filmā Džons Travolta un Nikolas Keidžs demonstrēja augstu meitarību?
 3. Kādā filmā Džons Travolta glābj cilvēku ar iešļircinājumu?

Atbildes jānogādā "Universitātes Avīzē" līdz ceturtdienai, 30. aprīlim, neaizmirstot norādīt savas koordinātes, lai būtu iespējams paziņot par balvas saņemšanu. Labu veiksmi! Un esiet tikpat atsaucīgi kā agrāk!

Kino "Maska" repertuārs no 1. maija

- 13:00 "Anastasija" (multiplikācijas filma)
- 14:30 "No džungļiem uz džungļiem" (komēdija)
- 16:30 "Melis" (komēdija)
- 18:00 "Fenomens" (romantiska drāma)

Aicinām ceļot

KONKURSS

Ši ir jau kārtējā reize, kad "Studentu un jaunatnes ceļojumu birojs" informē jūs, kas ir jauns atlaižu pasaulē šā gada vasaras sezonā: ir jaunas vasaras cenas aviobiļetēm, protams, arī īpašas cenas studentiem, skolēniem un mācībspēkiem ar starptautiskajām atlaižu kartēm. Vasara nāk arī ar prāmju, autobusu un vilcienu biļetēm - īpašs piedāvājums jaunajiem tūristiem, kas vēlēties apceļot Eiropu ar vilcienu. Protams, ja vēlaties izvēlēties sev patīkamu braucienu, rezervēt viesnīcu vai radušies jautājumi par ceļojuma dokumentu kārtošanu, "SJCB" birojā atrisinās šīs neskaidrības.

4. kārtas rezultāti konkursam "Kāds ir paraksts karikatūrai?" ir sekojoši:

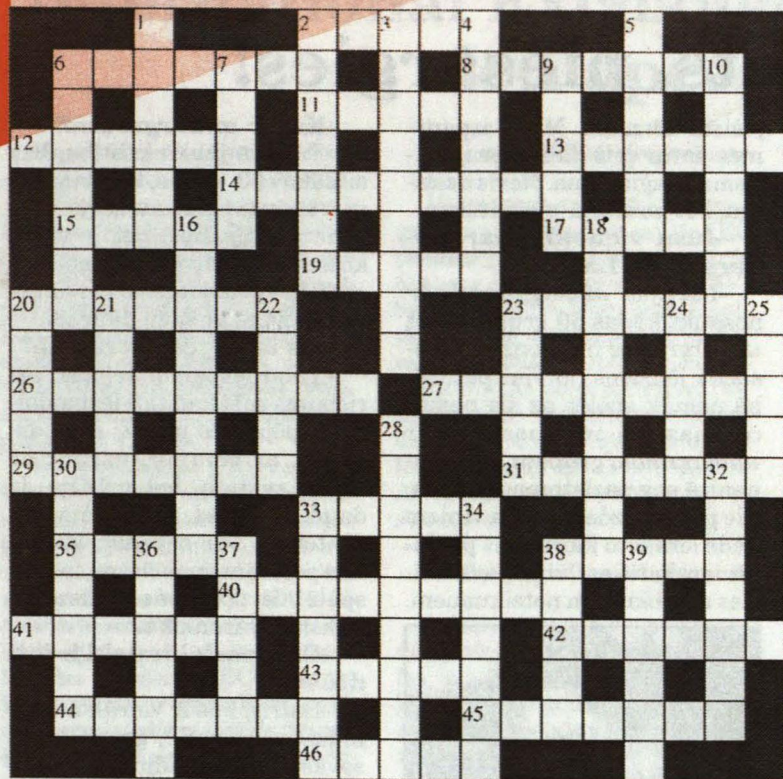
Godpilno uzvaru un starptautisko studentu/skolēnu atlaižu karti ISIC par brīvu saņems **Ingus Sondors**. Šis puisis var ierasties "Studentu un jaunatnes ceļojumu birojā" Lāčplēša ielā 29, ņemot līdz 1 foto un studentu apliecību. Bet citiem dalībniekiem vēlām veiksmes un pacietības, gaidot izlozi pēdējās kārtas beigās, galvenā balva - ceļojums un Prāgu. Bet citiem asprāšiem iesakām saņemties un piedalīties pēdējās kārtās, jo viņiem arī ir iespēja uzvarēt. Atbildes kā vienmēr gaidām mūsu birojā nedēļu pēc aviēzes iznākšanas. Vēlam veiksmi arī turpmāk!

1. Ezeļi vēl dzīvo un neizmirst. (Ingus Sondors)
2. Baltās nāves slepenās takas. (Arnis Grants)
3. Mazā Jāniņa pirmā skolas diena. (Ingus Sondors)
4. "Kur velciet, Jāni, tavs vilciens ir aizgājis!" (Ģevka)
5. "Es gribu kāpt kalnā visaugstākā, Ne spēka man pietrūks, ne bail man no kā." (Ingus Sondors)
6. Nav svarīgi, cik daudz nes, bet kā to nes. (Rozamunde 69 - 39)
7. Pilna bagāža ar narkotikām. (Arnis Grants)
8. Grūti mācībās, viegli kaujā. (Ingus Sondors)
9. "Man kājas tik vieglas Un tomēr nenes; It kā es izkāpis būtu uz Mēness." (Slikons)
10. "Šurp grāmatas uz skolu, Es būšu teicamnieks!" (Ingus Sondors)

Kāds ir paraksts karikatūrai?

PALAUZI GALVU

Horizontāli:

2. Nomācoši pārdzīvojumi, ciešanas. 6. Bruņotu cilvēku grupas, kas kādu pavada, apsargā (dsk.). 8. Pamattēze, ko pieņem bez pierādījuma. 11. Asinsrites sistēmas centrālais orgāns. 12. Valsts Okeānijā, Klusā okeāna dienvidrietumos, kuras galvaspilsēta ir Funafuti. 13. Kailas, neapģērbtas. 14. Ebreju lūgšanas nami. 15. Medicīnas darbinieks ar augstāko izglītību. 17. Publicistiskas apcerējums. 19. Plāksne ar iedaļām mēraparātos. 20. Papēmienu kopums kāda mērķa sasniegšanai. 23. Iesaukas. 26. Tāds, kas atbilst īstenībai; patiess. 27. Mēdeļjeva tabulas ķīmiskais elements. 29. Ievirzīšanās (kaut kur). 31. Lirisks dzejolis ar skumju noskaņu. 33. Gara savelta, saķepusi šķipsna. 35. Ostas pilsēta Ukrainā, pie Melnās jūras. 38.

Neļauj. 40. Kādas parādības vai darbības apjomi, vērieni (dsk.). 41. Zinātne, kas pēti vielu sastāvu, īpašības, uzbūvi. 42. Izplatīt signālus ar elektromagnētiskiem vai gaismas viļņiem. 43. Strauji, negaidīti. 44. Apmale, ierāmējums. 45. Apzināties sevi. 46. Magnētiskās indukcijas mērvienība.

Vērtikāli:

1. Virieša vārds februārī. 2. Taisnspārņu kārtas augēdājs kukainis. 3. Valsts Dienvidamerikā. 4. Labi apklāta. 5. Apdrošināšanas dokuments. 6. Cēloniska. 7. Mākslas darbs, parasti skaņdarbs. 9. Asins saindēšanās. 10. Štats Ziemeļamerikā. 16. Ķīmisks savienojums, kura molekulās elementa atomi saistīti ar trim skābekļa atomiem. 18. Vienoti, saskanīgi, vienprātīgi. 20. Zemes josla ar viskarstāko klimatu (dsk.). 21. Ķermeņa daļas. 22. Periodisks preses izdevums. 23. Raudze. 24. Aptuvenas beramu vielu mērvienības. 25. Slikts dzēriens. 28. Rīgas pilsētas daļa Latgales priekšpilsētā. 30. Ciets materiāls, ko iegūst no kaučuka (dsk.). 32. Katoļu mūku Jēzus biedrības loceklis. 33. Veras vaļā (pumpuri). 34. Balss zudums, nespēja runāt normālā balsī. 36. Kalmikijas galvaspilsēta. 37. Liela pilsēta Turcijas dienvidos. 38. Strinkšķināmi mūzikas instrumenti. 39. Šķidra garšviela.

Atbildes "UA" Nr. 14 krustvārdu mīklai

1. Gotika. 2. Ceplis. 3. Pirāti. 4. Statne. 5. Nataka. 6. Klanis. 7. Ruģēns. 8. Hamals. 9. Vārsmā. 10. Hēlijs. 11. Stirna. 12. Ainava. 13. Cezūra. 14. Pasāts. 15. Iedomā. 16. Havana. 17. Difūzs. 18. Nagans. 19. Rūpija. 20. Sprūds. 21. Kārtns. 22. Nigēra. 23. Bohēma. 24. Škvērs. 25. Vibrēt. 26. Brahma. 27. Ciedrs. 28. Atziņa. 29. Filkas. 30. Limits.

Sastādījusi SANDRA IKSTENA

Sveicam mūsējos!

No 17. līdz 19. aprīlim LU Lielajā aulā notika XXII Vispārējiem Latviešu Dziesmu svētkiem vēltā Rīgas pilsētas koru skate. Kompetentās žūrijas vērtējumā, lūk, kādus rezultātus ieguva Universitātes kolektīvi. Sieviešu koru grupā "Latve" un "Minjona" ieguva 3. vietu, bet jaukto koru grupā "Juventus" ieguva pārliecinošu 2. vietu. Apveicam ar lielisku startu 79 koru konkurencē!

"UA" redakcija

LU Remontu-eksperimentālā darbnīca

Iesien diplomdarbus

48 st. laikā,
Iesien ar plastmasas spirāli
1 st. laikā
Pasūtījumus pieņem
Raiņa bulv. 19, 28. kab.
(pagrabstāvā)
Darbdienās no plkst. 8.30 līdz 16.00
Tālr. 7223407.

"Universitātes Avīze"

Redaktore ILZE BRINKMANE
Tekstus rediģē GINTA LEIKARTE
Datortekstu veido INGA BĒRZIŅA un JĀNIS ZUTERS
Numurā izmantoti TOMA GRĪNBERGA foto

Adrese: Raiņa bulv. 19, 136. telpa, Rīga, LV-1586

Tālrunis: 7222944

Elektroniskais pasts: luua@lanet.lv

Reģistrācijas apliecības Nr.535.

Pārpublicēšanas un citēšanas gadījumā atsauce uz "UA" obligāta.

Redakcijas viedoklis ne vienmēr sakrīt ar rakstu autoru viedokli.